



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců
Martiny Kotouček Mikoláškové a Richarda Galise ve věci

žalobce: **Občanský spolek pro ochranu výšky hladiny vody studní**
IČO 06689094
sídlem č.p. 5, 294 04 Dobšín
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Svobodou, Ph.D.
sídlem Na Perštýně 362/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, čj. 016803/2024/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „žalovaný“) ze dne 12. 4. 2024, čj. 016803/2024/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

(dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 15. 11. 2023, čj. 109347/2023/VH/KrNo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Výrokem I prvostupňového rozhodnutí vodoprávní úřad povolil žadateli městu Dolní Bousov (dále též „žadatel“) podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2024 (dále jen „vodní zákon“) nakládání s podzemními vodami – jejich odběr na pozemku p. č. st. 180 v k. ú. X, orientační souřadnice odběru (S-JTSK) Y: 687035, X: 1006937, typ odběrného objektu vrt (dále též „sporná studna“) za účelem zásobování obyvatelstva vodou v tomto rozsahu: průměrný povolený odběr: 7,06 l/s; maximální povolený odběr: 10,0 l/s; maximální měsíční povolený odběr: 20 000 m³; roční povolený odběr: 240 000 m³; počet měsíců v roce, kdy se odbírá: 12. Dobu povoleného nakládání s podzemními vodami vodoprávní úřad stanovil na 10 let od právní moci rozhodnutí.

Výrokem II prvostupňového rozhodnutí vodoprávní úřad stanovil, že odběr podzemních vod bude měřen odečtem vodoměru a výrokem III stanovil tyto podmínky a povinnosti:

1. Odběr podzemních vod bude měřen zařízením žadatele, jehož správnost bude ověřena.
2. Způsob a četnost měření odebíraných podzemních vod musí být v souladu s § 2 vyhlášky č. 20/2002 Sb., o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody“).
3. Na zhlaví vrtu ŽS-3 bude umístěn manometr a vrt bude vybaven elektronickým hladinometrem pro záměr stavu hladiny podzemní vody při odběru, kdy je hladina snižována pod úroveň zhlaví vrtu.
4. Získaná data budou pravidelně hodnocena v ročních zprávách, kde bude dokumentován a bilančně hodnocen odběr podzemní vody z celého prameniště Střehom. Zpráva bude po vyhotovení obratem předložena vodoprávnímu úřadu.
5. Bude veden provozní deník, v něm bude min. 1 x měsíčně (na návrh hydrogeologa případně častěji) zaznamenán stav vodoměru, hladinometru a manometru spolu s datem odečtu a další důležité skutečnosti týkající se provozu a stavu souvisejícího vrtu ŽS-3. Provozní deník bude na vyžádání kontrolního orgánu neprodleně předložen.
6. Každoročně do 31. ledna zasílat vodoprávnímu úřadu za uplynulý rok a jeho kalendářní měsíce tabelární přehled množství odebraných podzemních vod.
7. Množství odebíraných podzemních vod bude žadatel povinen podle vyhlášky č. 431/2001 Sb. každoročně do 31. ledna následujícího roku hlásit pro potřeby vodní bilance. Hlášení se podává podle § 22 odst. 2 vodního zákona prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP).

Výrokem IV prvostupňového rozhodnutí vodoprávní úřad zrušil povolení k odběru podzemních vod dle rozhodnutí ze dne 9. 4. 2010, čj. ŽP 231/2-20145/2009, a na něj navazujícího rozhodnutí ze dne 4. 3. 2019, čj. 75629/2018/VH/MaNe.

Obsah žaloby

2. Žalobce namítl, že žalovaný nedostatečně vypořádal jeho připomínky ohledně vlivu napadeného rozhodnutí na odběr vody ze studní v obci Dobšín – Kamenice. Žalovaný rovněž nevypořádal námitku, že stanovený způsob měření množství odebíraných podzemních vod bez autentické plomby vodoměru k přírubě je nedostatečný, neboť hrozí

neoprávněná manipulace s vodoměrem. Žalobce má za to, že rozhodnutí správních orgánů jsou v tomto ohledu nepřezkoumatelná.

3. Žalobce v řízení před správními orgány vyjádřil obavu, že navýšením kapacity odběru vody ze sporné studny dojde k poklesu hladiny podzemních vod v obci Dobšín – Kamenice, které fungují ve spojení se spornou studnou (vrtem ŽS-3) na principu spojených nádob. Přestože předestřel konkrétní indicie svědčící o vlivu odběru ze sporné studny na povolené odběry v Dobšíně – Kamenici, nebyl tento vliv prokazatelně vyloučen. Správní orgány tak nedostatečně zhodnotily vliv povolovaného odběru na okolní povolené odběry dle čl. 4.3.9 ČSN75 5115. Žalobce disponuje jen omezenými nástroji k opatření důkazů, zatímco správní orgán má podle § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) povinnost opatřovat podklady. Žalobce navrhl doplňkový hydrogeologický průzkum, který by zaměřil studny v okolí a zkoumal vliv sporné studny v širším kontextu než hydrogeolog žadatele, který nedostatečně vytyčil atmosférickou hladinu. Žalobce namítá, že nebylo nade vší pochybnost vyloučeno, že povolením odběru nedojde k jím tvrzenému úbytku vody v jiných vodních zdrojích. Pochybnosti by dle žalobce vyvrátil doplňkový hydrogeologický průzkum nebo karotážní měření se zaměřením na existenci vertikálního proudění, jejichž provedení ve správním řízení navrhl. Správní orgány nepostupovaly podle doporučení Ministerstva životního prostředí, odboru geologie, v souladu s § 3 a § 56 správního řádu.
4. Správní orgány též mohly podle § 110 odst. 4 vodního zákona spolupracovat se žalobcem, který nabídl svou studnu pro monitoring (míněna patrně studna předsedy výboru žalobce, pozn. soudu), přičemž doložil fotografii se souřadnicemi ochranného pásma vodního zdroje Rašovec a sporné studny, které zasahuje do intravilánu Dobšína. Žalobce již v minulosti upozorňoval na spojitost studní v obci Dobšín – Kamenice a vrtu ŽS-3. Argumentaci, že pokles hladin ve studnách zapříčinily klimatické změny a nedostatek srážek, by bylo možné dle žalobce chápat jako pravdivou pouze v případě, že bude v okolních vrtaných studnách vyloučeno vertikální proudění a v případě artéských studní budou zjišťovány související studny s atmosférickou hladinou (jde o spojené nádoby), a všem potenciálně ohroženým odběrům bude umožněno uplatnit připomínky dle § 27 odst. 2 správního řádu a změřena vydatnost studní před prodloužením a navýšením odběru a po něm. Jedná se o prokazatelnější důkaz než zaměření výšky hladiny ve studni. K významu studní s artéským stropem žalobce odkázal na své články v časopise Šrámkova Sobotka (míněny patrně články předsedy výboru žalobce, pozn. soudu), které navrhl k důkazu. O tom, že studny s artéským stropem nejsou neznámý fenomén, svědčí i práce Speciální případy HPV, PECH 2010, s. 12. Žalobce ve správním řízení k prokázání svého tvrzení o vlivu povolení a navýšení odběru ze sporné studny na odběry podzemní vody v obci Dobšín – Kamenice, které jsou dle žalobce na spornou studnu navázané, navrhl provést doplňkový hydrogeologický průzkum, popřípadě karotážní měření. Nemohl navrhnout způsob karotáže, neboť by musel mít přístup k datům sporné studny, které nebyly součástí spisu vodoprávního úřadu. Namítá, že vodoprávní úřad jeho námitku označil za „*pouhé konstatování*“ a uvedl pouze, že účastníky stanovil v souladu se zákonem. Žalobce považuje vypořádání námítky za nedostatečné. Žalobce namítá, že správné vymezení okruhu účastníků řízení je zásadní, přičemž v pochybnostech je nutné účastenství připustit. K tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2024, čj. 10 As 110/2023-30.
5. Žalobce se neztotožňuje se závěrem, že si měl nechat vypracovat vyjádření hydrogeologa, neboť nemá přístup k datům sporné studny a přístup na cizí pozemek. Z tohoto důvodu

důkazy toliko navrhl, avšak správní orgány je v rozporu se svou povinností opatřovat podklady pro vydání rozhodnutí neprovedly. Žalovaný se ztotožnil se závěry vodoprávního úřadu a námitky žalobce proti posudkům hydrogeologů RNDr. Šedy a RNDr. Čapka upozorňující na nedostatečné metody označil za spekulativní, aniž uvedl konkrétní skutečnosti. S tímto postupem žalobce nesouhlasí. Žalobce v námitkách i v odvolání uvedl konkrétní skutečnosti zpochybňující závěry hydrogeologů RNDr. Šedy a RNDr. Čapka, kdy zejména poukázal na pokles hladiny ve vrtaných studnách v obci Dobšín – Kamenice a jejich provázanost s vrtem ŽS-3, nedostatečné vymezení subjektů, jichž se řízení dotýká, a navrhl provést doplňkový hydrologický průzkum a karotážní měření, které by přesně určily vazby mezi vrtem ŽS-3 a ostatními odběry.

6. Žalobce ve stížnosti na pracovníci žalovaného upozornil, že žalovanému bylo 7. 3. 2024 doručeno vyjádření České geologické služby, která provedla šetření se závěrem, že dochází k historickému poklesu hladin podzemních vod ve vrtaných studnách. Z obrázku č. 5 vyjádření je patrné, že některé studny obce Dobšín – Kamenice mají vazbu na zvedeň, ze které je povolováno navýšení odběru. Historicky v těchto studnách dochází k poklesu vody, kdy z obrázku č. 5 České geologické služby je patrné, že studna u čp. XA je již bez vody. To vyvolává důvodné pochybnosti o nedostatečném zohlednění vlivu prodloužení povolení a navýšení kapacity odběru na okolní povolené odběry z kopaných studní. Jelikož studny mohou být povolovaným odběrem ovlivněny, je třeba prokázat, do jaké míry. Žalovaný měl vyjádření České geologické služby zařadit do spisu z úřední povinnosti, což neučinil.
7. Žalobce uvádí, že ve svých námitkách upozornil na riziko neoprávněné manipulace s vodoměrem, neboť neexistuje autentická plomba vodoměru k přírubě, a proto lze vodoměr odmontovat, nahradit krátkospojkou a odebírat vodu bez zachycení odběru. Vodoprávní úřad k tomu pouze citoval zákon. Žalobce přitom mířil na způsob, jak lze povinnost obcházet, a na absenci metodiky, která by bránila manipulaci. Žalovaný vyhodnotil námitku jako bezpředmětnou, nesměřující k projednávané věci. Vypořádání námitky možného obcházení měření povoleného odběru je dle žalobce nedostatečné. Námitka se týkala způsobu měření, a souvisela tedy s předmětem správního řízení.
8. Žalobce je přesvědčen, že pokud by správní orgány postupovaly dle jeho připomínek, bylo by potvrzeno zjištění České geologické služby. Hydrogeolog žadatele RNDr. Šeda nevytyčil hydroizopiezu, a správní orgány proto nedostatečně zohlednily vliv na okolní povolené odběry. Při správném vytyčení ovlivněných odběrů by se zjistila též vrtaná studna na pozemku p. č. XB v k. ú. X hluboká 80 m, prokázala by se nedbalá práce vodoprávního úřadu při kontrole hydroizolačního zatěsnění vrtů na pozemcích p. č. XC a p. č. XD a u domu čp. XE, možná i na pozemku p. č. XF v k. ú. X, a účelovost vyjádření hydrogeologa žadatele. Správní orgány nevyžadovaly protokoly z prokazatelného kvalitativního měření. Nechtějí připustit, že vrtaři mnohdy projektovou dokumentaci ani neviděli a že postoj odboru geologie Ministerstva životního prostředí k nepovinné účasti hydrogeologa u vrtných prací je nesprávný. Neobstojí tvrzení o nezávaznosti normy ČSN 75 5115, neboť je závazná podle § 17 odst. 3 vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění pozdějších předpisů. Někteří občané obce Dobšín – Kamenice trpí nejistotou z možné ztráty vody ve studnách, která od roku 2000 vykazuje klesající trend, což narušuje jejich pohodové bydlení. Napadené rozhodnutí může mít fatální následky. Nejedná se jen o problém obce Dobšín, o čemž svědčí protokol o měření v nedaleké obci Obruby, kde došlo k poklesu podzemních vod chybným vystrojením vrtu s vertikálním prouděním. I ve věci

týkající se obce Obruby žalovaný odvolání žalobce zamítl, žalobce podal oznámení na kriminální policii, výsledek šetření mu není znám.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Napadené rozhodnutí je podloženo kladným závazným stanoviskem (patrně míněno závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, pozn. soudu), které žalobce v odvolání nezpochybnil. Žalobce opakuje obecné námitky, které vodoprávní úřad předložil hydrogeologovi žadatele, který je shledal neodůvodněnými. Vyjádření České geologické služby není součástí spisu. Žalovaný upozorňuje na koncentraci řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobce si mohl vyžádat vyjádření České geologické služby v řízení před vodoprávním úřadem. Riziko neoprávněné manipulace s vodoměrem je nepodloženou úvahou. Vyhláška o způsobu a četnosti měření množství vody, vodní zákon a zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“) stanoví snadno kontrolovatelnou povinnost, že se měří pracovním měřidlem stanoveným, měřícím kontinuálně objem vody proteklý průtočným profilem za jednotku času. Měřidlo je celoročně provozuschopné, zajištěné před odcizením a neoprávněnou manipulací, vybaveno místním nedestruktivním záznamem a při výpadku elektrické energie zajištěním k uchování údajů. Za poškození nebo neoprávněnou manipulaci hrozí vysoké pokuty. Námitka možného zneužití a manipulace s měřidlem nebyla předmětem řízení o povolení odběru. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč neshledal námitku důvodnou.

Další podání žalobce

10. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného uvádí, že závazné stanovisko je pouze počátečním předpokladem pro další pokračování v řízení. Zájem žalobce není bránit povolení odběru podzemní vody, ale chránit povolené odběry. Prvostupňové rozhodnutí ochranu řeší pouze na základě účelového konstatování splnění předpokladů dle vyjádření hydrogeologa žadatele. Námitky žalobce, podložené v jiných případech i odborným posudkem Mgr. Klapky, se dle žalobce vyjádřením České geologické služby staly oprávněnými.
11. Pakliže žalobce napadl vyjádření hydrogeologa žadatele, nemůže se jej žalovaný dovolávat. V případě pochybností soudu o komplexnosti a odbornosti vyjádření nezávislé České geologické služby je třeba tyto posudky přezkoumat jiným nezávislým subjektem. Dle České geologické služby se hydrogeolog žadatele nezabýval např. vlivem na studnu v Kamenici čp. XG, která čerpá vodu z „povolované zvodně“. V případě studny S 463 lze doložit, kolik vody měla v roce 1973. Ztráta činí okolo 40 m vodního sloupce, přičemž pokles neodpovídá statistickému procentnímu poklesu z důvodu klimatických změn. Žalobci jsou v obci Dobšín – Kamenice známy další tři studny čerpající vodu z povolované zvodně, které hydrogeolog žadatele ve svém vyjádření nezohlednil a jejichž vlastníky nikdo o řízení neinformoval, aby mohli využít práva dle § 27 odst. 2 správního řádu. Kdyby hydrogeolog žadatele učinil průzkum pečlivě, zjistil by, že laxní přístup vodoprávního úřadu u nových vrtů vedl k jejich chybnému vystrojení, na což upozorňuje Česká geologická služba. Není pravdou, že si žalobce mohl kdykoliv vyžádat vyjádření České geologické služby, neboť mu bylo doručeno dne 19. 3. 2024. I kdyby vyjádření nebylo součástí spisu vinou žalobce, tvrzení v něm obsažená korespondují s tvrzeními žalobce, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s otázkou vlivu povolovaného odběru na odběr vody z ostatních vrtaných studní v obci Dobšín – Kamenice, které jsou na principu spojených

nádob navázány na zvodeň sporné studny. Závěry vyjádření České geologické služby by se v řízení potvrdily, pokud by bylo provedeno žalobcem navržené karotážní měření, resp. doplňkový hydrogeologický průzkum. Z vyjádření České geologické služby se též podává, jak mají správní orgány postupovat při zkoumání vlivu povolovaného odběru. Tyto metody správní orgány pro vydání napadeného rozhodnutí nepoužily.

12. Pokud jde o riziko manipulace s vodoměrem, žalovaný zaměňuje plombu podle metrologických předpisů za plombu zajišťující neoprávněnou manipulaci. Metrologická plomba zajišťuje měřící ústrojí před neoprávněnou manipulací. Druhá a třetí plomba zajišťují ochranu před neoprávněnou manipulací s celkem. Plomba na přírubě vodovodního potrubí má zabránit odmontování a nahrazení krátkospojem. Vyjádření žalovaného, že žalobce nepředložil fotografii, je absurdní, protože vodoprávní úřad neprovedl místní šetření, které by žalobci umožnilo vstup do objektu. Vyhláška o způsobu a četnosti měření množství vody nestanoví podmínky ochrany před zneužitím. Dle žalobce chybí aplikace této vyhlášky v praxi dle Metrologického předpisu MP 001, který vydal Český metrologický institut v dubnu 2020. Žalobce se domnívá, že by měla být vytvořena metodika montáže vodoměru k potrubí, zabezpečení proti neoprávněné manipulaci a vyhodnocování.
13. Dle žalobce je zvodeň, ze které se povoluje odběr vody, s největší pravděpodobností neoprávněně dotována ze zavěšené zvodně nekvalitně hydroizolačně zatěsněnými vrtů hlubokými nad 20 m. Prokázání existence zavěšené zvodně bylo hlavním úkolem šetření České geologické služby. Dokud tento „neoprávněný odběr“ ve smyslu odst. 5.3.5.1 ČSN 75 5115 nebude vyvrácen karotážním měřením, je povolení čerpání vody ze sporné studny na úkor povolených odběrů z kopaných studní v obci Dobšín – Kamenici. Kontrolu provedení vrtů může provést na cizím pozemku jen vodoprávní úřad.
14. V podání ze dne 20. 1. 2025 označeném jako rekapitulace žaloby žalobce uvedl, že rozhodnutím o povolení prodloužení a navýšení odběru byl porušen § 27 odst. 2 správního řádu, popsaným postupem správních orgánů obou stupňů bylo porušeno jeho právo na rovný přístup podle § 7 správního řádu, správní orgán porušil zásadu materiální pravdy dle § 3 správního řádu, neboť neprošetřil jeho námitky, nezohlednil vyjádření České geologické služby, nevyhověl návrhu na doplňkový hydrogeologický průzkum a nevyslyšel jeho námitky neoprávněné manipulace s vodoměrem. Dále žalobce namítl, že došlo k porušení zásady materiální pravdy také nejednoznačnou formulací podmínek rozhodnutí, neboť se týkají pouze odebíraného množství a neobsahují konkrétní požadavky na způsob ověření, že nedojde k ohrožení okolních zdrojů. Argumentoval také, že bylo porušeno právo pohodového bydlení tím, že nebylo respektováno právo na přístup k vodě a nedotknutelnosti povoleného odběru, neboť několik studní v Dobšíně představuje pro nemovitost jediný zdroj pitné vody, například studna u čp. 5.

Podstatný obsah správního spisu

15. Dne 10. 8. 2023 žadatel podal žádost o povolení k odběru podzemních vod pro zásobování pitnou vodou obyvatel města Dolní Bousov a obce Rohatsko ze sporné studny (vrt ŽS-3) v množství: průměrný odběr vody 7,06 l/s, maximálně 10 l/s, maximálně 20 000 m³/měsíčně, 240 000 m³/ročně, a to na dobu 10 let. K žádosti doložil souhlasné závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR ze dne 21. 4. 2023 a vyjádření správce Povodí Labe, státní podnik (dále jen „Povodí Labe“), ze dne 28. 6. 2023. Povodí Labe uvedlo, že z hlediska zájmů daných platným Národním plánem povodí Labe a Plánem dílčího

povodí Horního a středního Labe je navržený záměr zvýšení limitů odběru možný, neboť lze předpokládat, že jím nedojde ke zhoršení chemického a ekologického stavu nebo potenciálu dotčených útvarů povrchových vod ani chemického a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod. Se zvýšením limitů odběru souhlasilo za předpokladu dodržení podmínek, že odběr bude měřen zařízením odběratele, jehož správnost bude ověřena, způsob a četnost měření bude v souladu s vyhláškou o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody, odběratel bude množství odebíraných vod hlásit pro potřeby vodní bilance každoročně do 31. ledna následujícího roku a povolení bude časově omezeno na 10 let. Žadatel dále doložil vyjádření RNDr. Svatopluka Šedy, osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii a asanační geologii, ze dne 13. 2. 2023 a ze dne 30. 6. 2023 k odběru podzemní vody ze sporné studny.

16. Z vyjádření RNDr. Svatopluka Šedy ze dne 30. 6. 2023 vyplývá, že odběr bude zajišťován z již realizovaného vrtu ŽS-3. Odběr byl povolen rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 28. 11. 2011 a prodloužen rozhodnutím ze dne 4. 3. 2019 v množství 10 l/s, 15 600 m³/měsíc, 187 000 m³/rok. V minulých letech byl v několika případech překročen povolený měsíční limit, roční limit nebyl překročen. Hydrogeolog specifikoval množství odebrané spodní vody v předchozích letech. Konstatoval, že dosavadní provoz je z hlediska vydatnosti bezproblémový. Popsal specifický odtok vody a stanovil přírodní zdroje podzemní vody v řádu prvních desítek l/s. S přihlédnutím k plánovanému vzrůstu potřeby vody doporučil nové limity: průměrný odběr 7,6 l/s, maximální odběr 10 l/s, 20 000 m³/měsíc, 240 000 m³/rok. Tyto limity dle hydrogeologa respektují velikost přírodních zdrojů podzemní vody, odpovídají bilanční možnosti hydrogeologické struktury a nebudou mít významnější negativní vliv na vodní režim v území. Předpoklad o bilančních možnostech struktury je však třeba ověřovat pravidelným monitoringem odebíraného množství vody a vodních stavů, který byl zahájen. Za tím účelem byl vrt ŽS-3 vybaven manometrem na zhlaví vrtu a elektronickým hladinoměrem pro záměr stavu hladiny podzemní vody při odběru, kdy je hladina snižována pod úroveň zhlaví vrtu. Data budou hodnocena v ročních zprávách o odběru vody z prameniště Střehom.
17. Dne 23. 8. 2023 vodoprávní úřad oznámil zahájení řízení. Uvedl, že mu jsou známy poměry v dané lokalitě a podle § 115 odst. 8 vodního zákona upouští od ústního jednání a místního šetření. Poučil účastníky o právu uplatnit námitky do 10 dnů od doručení oznámení. Dne 3. 9. 2023 žalobce upozornil na chybně označené katastrální území v oznámení a s ohledem na časovou ztrátu z důvodu této chyby žádal o prodloužení lhůty k vyjádření o tři týdny. Dne 4. 9. 2023 vodoprávní úřad opravil oznámení z důvodu uvedení chybného katastrálního území a stanovil novou 10denní lhůtu pro podání námitek.
18. Dne 16. 9. 2023 žalobce podal námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s povolením a navýšením odběru. Uvedl, že v posledních několika letech došlo k poklesu hladiny podzemních vod v žalobcem sledovaných domovních studnách a jsou mu známy případy nekorektně provedených vrtů. Má proto obavu z ohrožení místních vodních zdrojů. Místní kopané studny by měly být chráněny funkčně prokazatelným způsobem. Namítl, že byl nevhodně určen okruh účastníků a chybí vyjádření dotčeného orgánu ochrany přírody a krajiny. Hydrogeologický posudek předložený žadatelem nelze považovat za nezávislý. Oponentní posudek nemohl předložit ve lhůtě pro podání námitek. Jelikož byl vrt realizován v 80. letech minulého století, kdy se dle žalobce tolik nehledělo na technické parametry z pohledu možného hydraulického zkratu a na možné ohrožení okolních zdrojů vody zvyšujícími se odběry, žalobce požadoval, aby bylo provedeno karotážní měření a byly určeny

atmosférické hladiny k jednotlivým případným zvodním. Žadatel by měl prokázat neškodnost svého díla měřením, aby soud pak mohl bez doplňujících řízení „rozhodnout o vině“. Žalobce též vyjádřil obecný nesouhlas s povolením odběru, na který dopadá § 10 odst. 1 vodního zákona, neboť dosud není obecně řešena problematika plombování vodoměrů k přírubě a odpovídající nezávislé kontroly. Žádal, aby byla do spisu založena celková bilance všech odběrů podzemních vod v ohroženém území se zaměřením vlivu na okolní studny a prameny a byly zohledněny studny s atmosférickou hladinou. Na základě geologického profilu vrtu a vydatnosti vodního zdroje by měla být stanovena úroveň dna i hladiny v m n. m. Vyjádřil pochybnost o věrohodnosti posudku RNDr. Šedy s tím, že byl vypracován od stolu a neodpovídá doporučením České asociace hydrogeologů. Doporučil, aby vodoprávní úřad nechal vypracovat doplňkový hydrogeologický průzkum Českou geologickou službou, aby nebyly ohroženy stávající povolené odběry z okolních studní. Za účelem vyloučení případného hydraulického zkratu požadoval kontrolu zatěsnění vrtu karotážním měřením. V přiloženém náčrtku znázornil, že spornou studnu a kopané studny v Dobšíně s volnou hladinou ve vyšší nadmořské výšce považuje za napojené na tutéž zvodeň. K námitkám žalobce dále doložil Metodický pokyn České asociace hydrogeologů, z. s., č. 1/2007, Metodické doporučení České asociace hydrogeologů, z. s., č. 1/2013 k projektování a provádění vrtaných (trubních) studen v intencích současného vodního a stavebního zákona, RNDr. Svatoplukem Šedou napsaný článek *Hydrogeologický průzkum jako první fáze prací na nových jímacích objektech podzemní vody a role hydrogeologa při jejich stavbě, údržbě a obnově* a jím zpracované prezentace pro účely vodohospodářských školení.

19. RNDr. Svatopluk Šeda se k výzvě vodoprávního úřadu vyjádřil k námitkám žalobce ve vyjádření ze dne 21. 9. 2023. K otázce „hydraulického zkratu“ uvedl, že se jedná o zkrácený popis složitějšího jevu přirozené hydrogeologické stratifikace. Jev definuje místa výskytu významnějšího množství podzemní vody vázaného na propustné horniny (zvodněné kolektory), která jsou oddělena slabě propustnými nebo nepropustnými horninami (poloizolátory, izolátory). Je to jakýsi myšlenkový 3D řez svrchní části horninového prostředí od místa vsaku srážkové vody do jednotlivých kolektorů přes oběh a akumulaci, až po drenáž na povrch, popisující vlastnosti útvarů podzemní vody. Ověřit, zda v jímacím objektu dochází k „hydraulickému zkratu“, lze více způsoby, karotážním měřením, sledováním hladiny podzemní vody ve vazbě na okolní jímací objekty podzemní vody zahloubené do stejného zvodněného kolektoru, změn jakosti podzemní vody apod. Parametry sporné studně jsou v Geofondu pod signaturou GF P023762. K napjatosti hladiny podzemní vody uvedl, že v jinak písčitém profilu sedimentů teplického souvrství je jílovitá vložka v etáži 3 až 7 m. Sporná studna měla od provedení v roce 1972 přetok v desetinách baru, i v současné době je přetoková. Tlak na zhlaví vrtu a stav hladiny nebyly systematicky sledovány do zásahu hydrogeologa, který v prosinci 2020 doporučil žadateli upravit zhlaví vrtu tak, aby bylo možné měřit zbytkový tlak v době mimo čerpání a při čerpání sledovat pokles hladiny. Konsumpční křivka (hladina/čerpané množství vody) je klíčová pro hodnocení bilance zásob podzemní vody a jejich změn v průběhu roku. V souladu s doporučením hydrogeologa byla následně na zhlaví vrtu navařena mufna osazená odpouštěcím ventilem, manometrem a zátkou. Nyní probíhá monitoring dle předpisu pro rok 2023 (kóta odměrného bodu – zátka u manometru: 253,58 m n. m., odběr je sledován na průtokoměru na výtlaku v čerpací stanici jednou týdně, stav hladiny na manometru na zhlaví vrtu, při čerpání pomocí hladinoměru). K 31. 12. 2023 bude zpracována souhrnná zpráva, vyhodnocení monitoringu a návrh prací na rok 2024. Podle hydrogeologa tlak na zhlaví vrtu kdykoli po vypnutí čerpadla dokazuje, že nedochází k hydraulickému zkratu na tomto vrtu.

Z pravidelné prohlídky místa vrtu i přilehlého úseku toku Klenice vyplývá, že ani v jeho okolí nedochází k nekontrolovatelným únikům vody mimo rámec vrtu. Hydrogeolog konstatoval, že pravidelný monitoring vodních stavů na vrtu je alternativou žalobcem navrhovaného karotážního měření na tomto vrtu. Dle hydrogeologa lze vzhledem k úvodním a současným hodnotám tlaku na zhlaví a mocnosti zaplášťovaného těsnění konstatovat, že k porušení hydrogeologické stratifikace na tomto vrtu nedochází. Obavu žalobce, že zvýšeným odběrem z vrtu ŽS-3 dojde k poklesu hladiny podzemní vody v části povodí s volnou hladinou (žalobcem označovanou „atmosférickou“), považoval RNDr. Šeda za nedůvodnou, neboť je prováděn rozsáhlý monitoring přirozené i umělé drenáže podzemní vody ze struktury v prostoru jímacího území Střehom i v území tvorby podzemní body, který blíže popsal, a případný negativní vliv odběru by vedl k úpravě odběrového režimu. Uzavřel, že navýšení odběru odpovídá bilančním možnostem struktury a průběžný monitoring zaručuje, že nedojde k nekontrolované změně v časoprostorovém režimu podzemních vod v celé hydrogeologické struktuře Střehomského prameniště.

20. Dne 20. 11. 2023 vodoprávní úřad vydal prvostupňové rozhodnutí datované dnem 15. 11. 2023. Uvedl, že sporná studna je z roku 1972, hloubky 41,5 m a průměru vrtu 325 mm, jímá artésky napjatou podzemní vodu; slouží k zásobování vodou skupinového vodovodu Dolní Bousov. Rozhodnutím Okresního národního výboru Mladá Boleslav ze dne 30. 7. 1990 bylo pro vrty ŽS-3 (sporná studna), ŽS-2, Rašovec a pramenní vývěr Hrudka vyhlášeno ochranné pásmo. Pro spornou studnu a nerealizovaný záložní vrt ŽS-3A vodoprávní úřad povolil odběr podzemních vod rozhodnutím ze dne 28. 11. 2011, jehož platnost prodloužil rozhodnutím ze dne 4. 3. 2019 do 4. 3. 2029. Tato rozhodnutí nyní nahrazuje prvostupňové rozhodnutí. Podle rušeného povolení je možné odebírat celkově 10 l/s, 15 600 m³/měsíc a 187 000 m³/rok. Vzhledem k plánu na napojení místní části Ošovice města Dolní Bousov na vodovod současné povolené množství odebírané vody pro potřeby zásobování pitnou vodou nedostačuje. Možný vliv navýšení odběru posoudila osoba s odbornou způsobilostí, která dospěla k závěru, že nově navržené limity respektují velikost přírodních zdrojů podzemní vody. Podmínky byly stanoveny v souladu s vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí a stanoviskem Povodí Labe.
21. K námitkám žalobce vodoprávní úřad uvedl, že jsou převážně obecné a v některých částech směřují odběr podzemní vody a stavbu vrtané studny. Okruh účastníků byl stanoven podle § 115 odst. 16 vodního zákona, který taxativně vyjmenovává, kdo je účastníkem řízení. Mezi účastníky byl zařazen i žalobce v souladu s jeho posláním uvedeným v čl. I bodu 4 spolkových stanov. Součástí spisu je souhlasné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. K námitkám žalobce poukazujícím na dobu vzniku vrtu uvedl, že jde o domněnky, které nejsou doloženy relevantními podklady, jimiž by se mohl zabývat. Vrt byl realizován v roce 1972 a jeho parametry jsou obsaženy v Geofondu pod signaturou GF P023762. S odkazem na obsah vyjádření hydrogeologa vodoprávní úřad konstatoval, že k hydraulickému zkratu na vrtu nedochází. Vzhledem k pravidelnému monitoringu a stanovení povinnosti ho provádět ve výroku III neshledal vodoprávní úřad důvod stanovit provedení karotážního měření na vrtu. Upozornil, že žalobce ani nenavrl, jaký typ karotážního měření by měl být podle něj na vrtu proveden (gama karotáž, odporová karotáž, termometrie, spontánní polarizace, metody jaderné karotáže, magnetická karotáž, kavernometrie, inklinometrie apod.). Žádné podklady, které má vodoprávní úřad k dispozici, ani situace v lokalitě a širším okolí nevykazuje žádné indicie, které by ukazovaly na potřebu provedení jakéhokoli karotážního měření na vrtu. Podle vodoprávního úřadu je dostatečný prováděný monitoring. Povinnost měřit množství odebrané vody stanovuje § 10

vodního zákona, způsob a četnost měření vyhláška o způsobu a četnosti měření množství vody, podrobnosti výroky II a III prvostupňového rozhodnutí. K dalším námitkám vodoprávní úřad uvedl, že společnost FINGEO s.r.o. provádí monitoring sporné studny, vrtu Rašovec a pramene Hrudka a v území s volnou hladinou nad jímacím územím Střehom probíhá měření stavu hladiny na novém monitorovacím vrtu HGP-1. Podle vyjádření hydrogeologa je rozsah monitoringu dostatečný, aby spolu s údaji o srážkách byla získávána data pro zpřesňování bilančního hodnocení a prognózu využitelné vydatnosti ve vazbě na jiné odběry v hydrogeologickém povodí vodního zdroje. Obava žalobce z poklesu hladiny podzemní vody v části povodí s „atmosférickou“ hladinou je vzhledem k průběžnému monitoringu neodůvodněná. Žalobce nedoložil žádné oponentní vyjádření hydrogeologa, které by závěry vyjádření hydrogeologa zpochybnilo, a nepředložil žádné konkrétní podklady týkající se projednávané věci, jimiž by se mohl vodoprávní úřad zabývat. Jelikož na vrtu sporné studny ŽS-3 dochází k přetoku, nelze stanovit minimální hladinu podzemní vody.

22. Vodoprávní úřad doplnil, že jelikož individuální zdroje podzemních vod jímající nejčastěji mělké zvodně jsou vzhledem ke klimatickým změnám a častějším obdobím sucha nejistým zdrojem, je řešením rozšiřování vodovodních sítí. Odběr pro hromadné zásobování obyvatelstva má prioritu, neboť v případě nedostatku individuálních zdrojů mají občané možnost zásobení vodovodem. Vodoprávní úřad uvedl, že nemá pochybnost o erudici RNDr. Šedy (osoby s odbornou způsobilostí). Předložená vyjádření dle vodoprávního úřadu poskytují přesvědčivý obraz hydrogeologických podmínek v lokalitě a uvádí opatření, která mají zabránit případným negativním vlivům. Požadavek na doplňkový hydrogeologický průzkum ve smyslu čl. 4.1.3 ČSN 75 5115 nebyl žalobcem dostatečně zdůvodněn a vodoprávní úřad nemá poznatky, které by ho odůvodnily. Obavy žalobce z chybného technického provedení vrtu ŽS-3 nebyly ničím podloženy. Dle vyjádření hydrogeologa RNDr. Aleše Čapka ze září 2006 byl vrt ŽS-3 prohlédnut po celé délce kamerou a nebyly zjištěny žádné zásadní závady na výstroji, přičemž tlak na zhlaví vrtu svědčí o tom, že k porušení přirozené hydrogeologické stratifikace na tomto vrtu nedochází. Vyjádření hydrogeologa RNDr. Šedy obsahuje všechny náležitosti stanovené přílohou č. 1 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 183/2018 Sb.“). Opatření navržená hydrogeologem byla promítnuta ve výroku. Žalobce měl v průběhu řízení dostatek času nechat si vypracovat vyjádření hydrogeologa.
23. Dne 14. 12. 2023 žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Poukázal na to, že ochranné pásmo vodních zdrojů Rašovec a sporné studny zasahuje do intravilánu Dobšína a že se lidem v Dobšíně „ztrácí voda“, což dokládá aktivita starosty obce, který nechal zpracovat hydrogeologický posudek u RNDr. Čapka. Podle žalobce je nicméně tento posudek vadný, neboť RNDr. Čapek nezohlednil všechna kritéria a soustředil se jen na to, že „málo prší“. Žalobce pak zejména poukázal na to, že hladina vody v jeho studni (patrně míněna studna jeho předsedy výboru, pozn. soudu) během 15 let poklesla o 3 m a poklesly hladiny i v ostatních studnách, včetně obecní. K tomu žalobce poukázal na vyjádření předsedy výboru žalobce adresované žalovanému ze dne 23. 10. 2023 o problému s klesající hladinou v jeho studni s připojenými protokoly o měření hladiny vody v několika kopaných studnách a vyjádření hydrogeologa Mgr. Petra Nakládala, podle kterého je pokles ve studni předsedy výboru žalobce způsoben kromě klimatického výkyvu pravděpodobně vyhloubením dvou vrtaných studní v nevelké vzdálenosti od této studny. Podle žalobce jde o jednu z cest, která mohla vést ke ztrátě vody „v našich“ studnách, druhou možnou příčinou

je vytěžování artéské studny a snížení její atmosférické hladiny pod pukliny, které napájely studny v Dobšíně. Žadatel by měl provést další kvalifikované zhodnocení situace. Uvedl, že nemohl upřesnit typ karotážního měření, neboť neměl přístup k datům vrtu. Podle žalobce je pravděpodobně vrt poškozen na své vydatnosti, pokud město Dolní Bousov žádalo o nový vrt. Monitoring považuje žalobce za nedostatečný, neboť nemonitoruje studny s příslušnou atmosférickou hladinou, ačkoli za tím účelem žalobce nabídl studnu předsedy svého výboru. Dále uvedl, že jeho připomínka ohledně měření se týkala rizika neoprávněné manipulace s vodoměrem. I když hromadné zásobování obyvatel pitnou vodou může mít přednost, neměly by být omezovány odběry ze studny jako je studna předsedy výboru žalobce, která je jediným zdrojem pitné vody pro Dobšín čp. XH, případně za náhradu škody. Podle žalobce by mělo být řízení přerušeno do vyhodnocení navrženého monitoringu RNDr. Šedou v roce 2024.

24. K odvolání žalobce doložil fotografie cedulí upozorňujících na ochranné pásmo 2. stupně vodního zdroje (zákaz skládek a znečišťování) a dva dobové geologické výkresy lokality Střehom – Rašovec z roku 1977. Dále předložil dopis předsedy výboru žalobce žalovanému ze dne 23. 10. 2023 o problému s klesající hladinou v jeho studni, jehož přílohou byl záznam z měření hladiny tří šachtových studní, podle kterého v případě studny předsedy výboru žalobce na pozemku p. č. XCH v k. ú. X byla 9. 9. 2017 při hloubce studny 20,80 m naměřena hladina vody od odměrného bodu 18,92 m; v případě studny pana Hájka na pozemku p. č. st. XI v k. ú. X hluboké 21,60 m byla 9. 9. 2017 naměřena hladina vody od odměrného bodu 21,20 m a 20,80 m dne 26. 4. 2018; v případě studny pana Wolfa na pozemku p. č. st. 60 v k. ú. X hluboké 22,80 m byla dne 9. 9. 2017 naměřena hladina vody od odměrného bodu 22,21 m a 22,40 m dne 26. 4. 2018. Dále byl k dopisu připojen protokol z 13. 10. 2023 o měření hladin podzemní vody v lokalitě Dobšín provedeném 5. 7. 2023 na třech šachtových studnách. V případě studny předsedy výboru žalobce je uvedena hloubka studny 21 m a hladina 19,43 m, v případě studny F. H. hloubka studny 21,80 m a hladina 21,15 m, v případě studny vlastněné obcí Dobšín na pozemku p. č. XJ v k. ú. X hloubka studny 23,20 m a hladina 22,08 m, hodnoty byly měřeny od odměrného bodu. Dále bylo doloženo vyjádření hydrogeologa Mgr. Petra Nakládala ze dne 11. 9. 2023 ohledně prohlídky kopané studny vlastněné předsedou výboru žalobce. V něm je uvedeno, že dle vlastníka poklesla hladina vody v roce 2017 o cca 2,5 m, zbylý sloupec vody činí cca 1 m. Prohlídka studny proběhla 14. 7. 2023 s cílem zdokumentovat stopy po původní hladině vody. Dno bylo v hloubce 20,95 m od odměrného bodu, hladina v hloubce 19,56 m. Přibližně 2 m nad hladinou vody (17,6 m pod odměrným bodem) přitékají z horniny podzemní vody do studny. Nejvyšší stopy po původní hladině vody byly ve výšce 2,6 m nad hladinou vody (17 m od odměrného bodu). S ohledem na poklesy hladin podzemních vod o cca 1 m způsobené klimatickým výkyvem lze předpokládat, že hladina poklesla vlivem antropogenního zásahu. Je velmi pravděpodobné, že příčinou je vyhloubení dvou vrtaných studní v nevelké vzdálenosti od této studny. S ohledem na geologickou stavbu a vystrojení vrtů lze předpokládat, že vrty propojily dva zvodněné kolektory s rozdílnou hladinou podzemní vody a minimálně v jednom z nich vznikl hydraulický zkrat, který významně ovlivňuje hladiny podzemních vod ve vzdálenosti stovek metrů od takto postiženého vrtu.
25. Žalobce spolu s odvoláním předložil též vyjádření hydrogeologa RNDr. Aleše Čapka z května 2017 „*Dobšín posouzení ztráty vody v domovních studnách*“ zpracované na základě požadavku starosty obce Dobšín (kopie není orazítkovaná a podepsaná) ke ztrátě vody v domovních studnách v květnu 2017. V něm je uvedeno, že obec je zásobena z jímacího území Žehrovské skály – Plákanek (sporná studna, vrt Rašovec, pramenní vývěr Hrudka),

ale dvě parcely připojeny nejsou. Voda ze zbývajících studní, kde došlo ke ztrátě vody, slouží jako užitková. Lokalita byla v minulosti vyhodnocena jako riziková z hlediska zásobení obce Dobšín pitnou vodou. Jako nejvhodnější bylo zvoleno napojení na jímací území Žehrovské skály – Plakánek. K tomu poukázal mj. na Zprávu o ukončení hydrogeologického průzkumu z roku 1977. Uvedl, že obec leží na hydrogeologické rozvodnici a nedochází k prakticky žádné akumulaci podzemních vod. Daná klimatická oblast je vzhledem k celkovému výparu a dlouhodobým srážkovým úhrnům nepříznivá z hlediska tvorby zásob. Niveleta terénu, kde dochází ke ztrátě vody v domovních studnách, je 315 m n. m. až 320 m n. m. V kolektoru se tvoří střednoturonská zvodeň s převládající puklinovou propustností, její relativně stabilní hladina je mírně napjatá na úrovni cca 255 m n. m. Studny o hloubce 26 m až 35 m pod terénem nedosahují této úrovně hladiny a voda v nich bude vždy záviset na momentální hydrologické situaci. K tomu přistupuje velmi nepříznivá klimatická a z toho plynoucí hydrologická situace v roce 2017. K tomu hydrogeolog poukázal na údaje Českého hydrometeorologického ústavu, podle kterých oproti předchozímu roku významně poklesly hladiny podzemních vod kromě hlubinných. Hydrogeolog dospěl k závěru, že příčinou ztráty vody v domovních studnách je kombinace dvou rizikových faktorů. Prvním je dlouhodobě nepříznivá charakteristika prostředí a hydrogeologické situace z hlediska tvorby zásob podzemní vody, protože většina vody odtéká mimo území obce, druhým je nepříznivá hydrologická situace v roce 2017, kdy podzemní vody kromě hlubinných zaznamenávají od začátku roku 2017 významný pokles hladiny oproti roku 2016 jako důsledek mimořádně nízkých úhrnů srážek v předchozích letech. Jako nejvhodnější řešení doporučil zásobování obce vodou z jímacího území Žehrovské skály – Plakánek.

26. Žalobce dále k odvolání doložil odpověď ředitele Odboru kanceláře ministra Ministerstva zemědělství ze dne 17. 2. 2022 na žádost žalobce o informace, v níž je uvedeno, že vodoprávní úřady musí vycházet při vydávání povolení k nakládání s podzemními vodami mimo jiné z vyjádření osoby s odbornou způsobilostí. Vodoprávní úřad nemůže sám posoudit, zda jsou geologické poměry dostatečně známy. Kontrolní činnost vůči osobám s odbornou způsobilostí vykonává Ministerstvo životního prostředí. V pochybnostech o správnosti vyjádření osoby s odbornou způsobilostí lze požádat o posouzení předložených materiálů Českou geologickou službu.
27. Dne 25. 1. 2024 RNDr. Svatopluk Šeda předložil vodoprávnímu úřadu odborné vyjádření datované 19. 1. 2024, v němž uvedl výsledky monitoringu sporné studny prováděného od dubna do konce roku 2023, která shrnul v grafech měsíčního odběru vody, tlaku na vrtu bez odběru vody a stavu hladiny po dvouhodinovém čerpání vody. V roce 1972 byl tlak na zhlaví (0,52 – 0,70 atm) v podstatně shodný s tlakem současným (0,6 barů), přestože se sporná studna dlouhodobě využívá. Součástí vyjádření je i schéma vystrojení vrtu sporné studny s geologickým a petrografickým popiskem. Dle hydrogeologa měl vrt nadstandardní parametry, tloušťka cementového těsnění nadložního izolátoru činila 17 cm a lze předpokládat, že si dobrý stav zachová desítky let. Zatímní potřeba odběru vody, která znamená pokles hladiny vody při čerpání do hloubky 2 až 3 m, je z hlediska funkce a technického stavu vrtu nekolizní. S ohledem na stav vrtu a výsledky monitoringu není nutné v současné době podmiňovat povolení odběru v maximální roční výši 240 000 m³ provedením karotážního měření na něm. K riziku žalobcem namítaného ovlivnění stavu hladiny vody v domovních studnách v obci Dobšín hydrogeolog uvedl, že kromě bilance zásob podzemní vody specifikované ve vyjádření z června 2023 a výškového rozdílu hladin ve vrtu ŽS-3 (cca 260 m n. m.) a studní v obci Dobšín (cca 290 m n.m.) poukázal na

strukturně-geologické poměry. Ve vrtu sporné studny jsou do hloubky 25 m zachovány slínovce březenského souvrství, zatímco těsně nad cestou v prameni Hrudka jsou pouze pískovce teplického souvrství. S uvažováním vertikálního skoku mezi bází denudačního zbytku sedimentů březenského souvrství zachovaného severně od pramene Hrudka (270 m n. m.) a sporné studny (228 m n. m.) je zřejmé, že souběžně s tokem Klenice, mezi vrtem Rašovec a pramenem Hrudka, se nachází tektonická linie, podél které došlo k významnému poklesu jihozápadní kry, v níž je vrt ŽS-3. Monitoring v roce 2023 na jímacích objektech sporné studny, prameni Hrudka a novém monitorovacím vrtu HGP-1 ukázal, že hladiny vody v těchto objektech nereagují na odběr vody ze sporné studny. Jejich režim reaguje na běžné přírodní doplňování zásob podzemní vody v nevegetačním období spojeném se vzestupem hladiny a jejím poklesem ve vegetačním období. Lze vyvozovat, že tektonická linie je v příčném směru nepropustná a představuje nepropustnou bariéru mezi krou Žehrovských skal včetně obce Dobšín a jižněji situovanou krou svrtem ŽS-3. Neznamená to, že podzemní voda z kry Žehrovských skal nemůže vcezem přes směrnou linii přetékat, jen hydraulicky nelze stav hladiny vody v této kře významněji ovlivnit odběrem vody ze sporné studny. Hydrogeolog uzavřel, že s ohledem na strukturně-geologické poměry je možné vliv odběru vody ze sporné studny na stav hladiny podzemních vod v domovních studnách v obci Dobšín vyloučit. Současně upozornil na to, že bude pokračovat monitoring celého jímacího území Střehom a pro ověření stávajících i budoucích záměrů nakládání s vodami bude prováděn monitoring v širší oblasti hydrogeologické struktury včetně obce Dobšín.

28. Dne 23. 4. 2024 žalovaný vydal napadené rozhodnutí datované dnem 12. 4. 2024, které bylo žalobci doručeno 2. 5. 2024. K námitkám žalobce uvedl, že byly řádně vypořádány v prvostupňovém rozhodnutí a ve vyjádření hydrogeologa, na které odkázal. Okruh účastníků stanovil vodoprávní úřad v souladu s § 115 odst. 16 vodního zákona, který taxativně vymezuje účastníky řízení. Námitky, kterými žalobce napadl posudky osob odborně způsobilých RNDr. Čapka a RNDr. Šedy, jsou spekulativní a bez konkrétních skutečností. Žalovaný nezjistil nerespektování § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o životním prostředí“), ani § 3 správního řádu. Vodoprávní úřad na základě předložených podkladů zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K námitce neprovedení karotážního měření žalovaný s odkazem na stanovisko RNDr. Šedy zdůraznil, že k porušení přirozené hydrogeologické stratifikace na tomto vrtu nedochází a že monitoring vodních stavů je alternativou karotážního měření. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR vydala souhlasné závazné stanovisko, v němž odkázala i na své předchozí souhlasné závazné stanovisko z roku 2017, byla tedy s věcí seznámena. Z žalobcem předloženého vyjádření RNDr. Aleše Čapka z roku 2017 vyplývá, že pokles vody je způsoben charakteristikou prostředí a nepříznivou hydrologickou situací, doporučeným řešením je zásobení obce vodou z jímacího území Žehrovské skály – Plakánek. Právě tímto řešením se vodoprávní úřad na návrh žadatele zabýval. Z odvolání není jasné, jak se měl vodoprávní úřad zabývat poklesem hladin v domovních studnách v Dobšíně způsobeným charakteristikou prostředí a nepříznivou hydrologickou situací. Žalobce nespecifikoval důvody, na jejichž základě by mělo být prvostupňové rozhodnutí zrušeno do vyhodnocení monitoringu odběru vody. Žalovaný upozornil, že povinným dokladem, který musí žadatel předložit, je podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 vodního zákona i vyjádření osoby s odbornou způsobilostí podle § 9 vodního zákona. RNDr. Šeda ve svém vyjádření posoudil možný vliv navýšení odběru podzemních vod na zdroje podzemních vod a ekosystémy a dospěl k závěru, že navržené limity respektují

velikost přírodních zdrojů a nebudou mít významnější vliv na místní vodní a vodu vázané ekosystémy. Závěry vyjádření byly dle žalovaného náležitě zdůvodněny a jsou dostatečně přesvědčivé. Podmínky stanovil vodoprávní úřad podle vyjádření osoby s odbornou způsobilostí a stanoviska Povodí Labe. Dále žalovaný poukázal na vyjádření RNDr. Šedy k odvolání žalobce, z něž vyplývá, že s ohledem na stav vrtu a výsledky monitoringu není důvod podmiňovat povolení odběru ze sporné studny provedením karotážního měření a s ohledem na strukturně-geologické poměry lze vliv odběru vody z vrtu ŽS-3 na stav hladiny vody v domovních studnách v Dobšíně vyloučit.

Ústní jednání

29. Při jednání, které se konalo u Krajského soudu v Praze dne 23. 1. 2025, účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
30. Žalobce zdůraznil, že ve správním řízení argumentoval, že existuje vazba mezi odběrem z vrtu ŽS-3 a studnami v obci Dobšín, které jsou napojeny na stejnou zvedň na principu spojených nádob, a navýšením odběru tak může dojít k úbytku vody ve studnách v Dobšíně, a navrhl provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu. Napojení studní v Dobšíně a sporné studny na stejnou zvedň potvrdilo vyjádření České geologické služby. Z obrázku č. 5 vyjádření vyplývá, že jedna ze studní v Dobšíně je napojena na stejnou zvedň. Správní orgány však připomínky žalobce nezohlednily a vyšly z vyjádření RNDr. Šedy, ačkoli vykazovalo nedostatky, neboť nezohledňovalo vliv prodloužení a navýšení odběru na studny v Dobšíně. Nebyl dostatečně vymezen perimetr území, jehož se může povolovaný odběr týkat. Vazba na studny v Dobšíně nebyla promítnuta v podmínkách rozhodnutí. Nebyl ani správně stanoven okruh účastníků řízení, ačkoli pro obyvatele Dobšína představují jejich studny jediný zdroj pitné vody. Rozhodnutím nebyla těmto osobám zajištěna ochrana. Došlo k porušení práva na rovné postavení účastníků, neboť správní orgány nepřihlížely k připomínkám žalobce a nekriticky převzaly vyjádření RNDr. Šedy. Nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť se správní orgány nezabývaly územím obce Dobšín. Došlo též k porušení práva na přístup k jedinému zdroji pitné vody, a tím práva na pohodu bydlení. Ačkoli žalobce upozorňoval správní orgány na úbytek vody ve studnách v Dobšíně, správní orgány to nereflektovaly.
31. Žalovaný namítl, že nelze přihlížet k novým tvrzením uplatněným žalobcem v dalších podáních, neboť jde o rozšíření žaloby po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby. Jde zejména o námitky porušení rovnosti účastníků, materiální pravdy, pohody bydlení a stanovení okruhu účastníků. Pokud jde o vyjádření České geologické služby, bylo vydáno po vydání prvostupňového rozhodnutí. Soud by měl vycházet ze stavu, který tu byl v době vydání tohoto rozhodnutí. Navíc by toto vyjádření výsledek řízení nijak neovlivnilo. Pro dané řízení vodní zákon stanoví *numerus clausus* účastníků. Žalobci nepřísluší obhajoba práv třetích osob (vlastníků studní či obyvatel z hlediska pohody bydlení), ale pouze ochrana přírody. V tomto ohledu měl správní orgán závazné souhlasné vyjádření příslušného orgánu. Správním orgánům nepříslušelo v tomto řízení řešit námitky možného zneužití měření. K žalobcem udávaným sníženým stavům hladiny vody ve studnách v Dobšíně žalovaný dodal, že není způsoben navýšením odběru vody ze sporné studny. Je obecně známou skutečností, že dochází k poklesu úhrnu srážek a podzemních vod. Osoba odborně způsobilá se opakovaně vyjadřovala k připomínkám žalobce, který není osobou odborně způsobilou. Z hlediska vlivu na životní prostředí bylo k navrženému prodloužení a navýšení odběru vydáno souhlasné závazné stanovisko příslušným orgánem.

32. Soud provedl důkaz vyjádřením České geologické služby k možnosti existence hydraulického zkratu u vrtaných studní na pozemcích p. č. 354/5 a 353/7 v k. ú. X ze dne 4. 3. 2024, sdělením žalovaného ze dne 18. 3. 2024, čj. 038489/2024/KUSK, předloženými stranami dokumentu označeného *Žehrovské skály /Plakánek/ I. etapa průzkumu, hydrologická část*, květen 1974 a *Žehrovské skály. Plakánek. Hydrologická část, Praha 1974*, Metrologickým předpisem MP 001, Zprávou o hodnocení množství a jakosti podzemních vod v územní působnosti Povodí Labe za rok 2022 a ustanoveními normy ČSN 75 5115, na která žalobce odkazoval ve svých podáních (4.1.3, 4.3.9 a 5.3.5.1).
33. Z vyjádření České geologické služby k možnosti existence hydraulického zkratu u vrtaných studní na pozemcích p. č. XK a XL v k. ú. X ze dne 4. 3. 2024 vyplývá, že bylo zpracováno na základě žádosti žalovaného z 15. 11. 2023 o posouzení možnosti existence hydraulického zkratu u dvou výše uvedených studní zejména s ohledem na provedení jejich těsnění. V únoru 2024 proběhly terénní rekognoskační práce České geologické služby v Dobšíně a okolí: byly prozkoumány výchozy kvádrových pískovců severně, východně a jižně od Dobšína a stěny starých opuštěných lomů v kvádrovém pískovci v Hořením Dobšíně, zmapovány drobné vodoteče v údolí pod vrchem Kozlov, Holubovy rokly, Struhadla, Žáckovy rokly i bezejmenné rokly směřující od Dobšína k jihu a měřeny jejich průtoky. Byla měřena vydatnost dvou pramenů v Plakánku severně od Rašovce, které odvodňují plošinu Dobšína. Proběhly záměry hladiny podzemní vody a hloubky 12 šachtových studní v Dobšíně, Hořením Dobšíně včetně studny v Kamenici. K hydrogeologické situaci Česká geologická služba uvedla, že v oblasti Dobšína a Kamenice byly zjištěny tři zvodně. Hlavní zvodně (v hydraulickém kontaktu s údolím Klenice, využívaná jímacími objekty pro vodovodní zásobování) je v podloží kvádrových pískovců, dvě zvodně jsou lokální zavěšené. Jedná se o horní pískovcovou zvodně zavěšenou nad hlavní zvodní z důvodu přítomnosti jílovitých pískovců a jílovitých vložek, hladina se vyskytuje okolo 17 až 27 m p. t., nad níž se nachází ještě jedna, zčásti zřejmě občasná kvartérní zvodně. Horní zavěšená zvodně v pískovcích se sklání k jihu či jihovýchodu a její hladina (klesající od Hořeného Dobšína z 307 m n. m. na 289 m n. m. v Dobšíně) je výrazně výše než hladina podzemní vody hlavní zvodně v pískovcích, v prostoru Dobšína asi o 20 až 40 m výš, což znamená, že mezi zvodněmi je nenasycená zóna, podobně zvodně v kvartéru je významně výše než zavěšená pískovcová zvodně. Z výrazných výškových rozdílů vyplývá, že v Dobšíně jsou vyvinuty tři na sobě nezávislé zvodně. Vyšší spád hladiny zavěšené pískovcové zvodně ukazuje na její menší horizontální propustnost a vyšší míru doplňování ze srážek. V pískovci lze mezi hlavní a zavěšenou zvodní očekávat nenasycenou zónu (izolátor). Hydraulický pulz se bude v takovém případě šířit pouze po směru proudění podzemní vody. Zatímco horní zvodně může např. po porušení těsnosti izolátoru dotovat zvodně spodní, dění ve spodní zvodni nemůže nijak ovlivnit zvodně svrchní. Jakkoli intenzivní čerpání podzemní vody ze spodní zvodně proto nemůže mít na horní zvodně vliv. Naopak provrtání izolátoru mezi zvodněmi umožňuje odtok ze svrchní zvodně do spodní, a to průtokem přímo úměrným míře porušení vrtem (propustnosti podél vrtného stvolu). Na hladinu spodní vody v zavěšené pískovcové zvodni tedy nebude mít vliv čerpání z hlavní zvodně. Zásadní negativní vliv může mít vyhloubení vrtaných studní, které poruší jílové izolátory.
34. Česká geologická služba dále popsala, že nelze vyloučit existenci hydraulického zkratu u dvou vrtaných studní v Dobšíně, vyhloubených na pozemcích p. č. 354/5 a 353/7 v k. ú. X v září 2017. Vzhledem k existenci zavěšené zvodně měla být dle dokumentace k záměru vybudování vrtané studny na pozemku p. č. XM do hloubky 50 m plná pažnice a do 49,5 m vrt zatěsněn, což by hydraulickému zkratu zabránilo a podmínka dodržení projektu byla též

uvedena v rozhodnutí o povolení stavby, projekt však nebyl dodržen a studna má bentonitové těsnění jen v hloubce 25 až 30 m. Obdobně je provedeno těsnění v případě trubní studny na pozemku p. č. XN. Bez extrémně nákladných prací (jádrové vrtání nebo karotáž) nelze určit, v jakém přesném hloubkovém intervalu se nachází přirozené těsnící jílové polohy. Správně mělo být těsnění provedeno přes celý úsek, ve kterém se jílové polohy mohou vyskytovat. Utěsnění je nutné v prostředí, kde se mohou vyskytovat zavěšené zvodně. Vzhledem k nedostačující délce těsnění nelze vyloučit odtok ze svrchní zavěšené zvodně do hlubších částí hydrogeologického prostředí s hlavním níže položeným kolektorem kvádrových pískovců. Obě stavby trubních studní mohou nedostatečnou délkou těsnění v úseku, kde se vyskytuje svrchní zavěšená zvodně, způsobovat hydraulický zkrat a tím nekontrolovaný únik podzemní vody ze zavěšené zvodně do zvodně hlubší.

35. Dále Česká geologická služba uvedla, že od roku 1980 roste vlivem klimatické změny statisticky významně průměrná roční teplota vzduchu, což vede ke zvýšení výparu a projevuje se poklesem vydatnosti pramenů i základního odtoku na tocích (okolo 7 % za dekádu, asi o 30 % od začátku klimatické změny). Jde o citelný jasně měřitelný a zaznamenaný pokles proudící podzemní vody z důvodu klimatické změny a zvýšení podílů území s vyšším výparem. V nižších polohách byly zjištěny mnohaleté trendy kolísání hladin podzemních vod způsobené neúplným nasycením půdy, v průměru jen jednou za 8 až 9 let je rezervoár zcela naplněn. K příčinám úbytku vody v šachtové studni u čp. XO v Dobšíně uvedla, že během současného suchého období se od roku 2017 úroveň hladiny výrazně nezměnila, přičemž k vyhloubení studní na pozemcích p. č. XP a XQ v k. ú. X došlo po zaměření hladiny podzemní vody z roku 2017. Existuje jediný blíže nedatovaný údaj o výrazně vyšší hladině z roku 1995, uvedený rok spadá do vlhkých období, kolísání hladiny ve studni tedy může mít primárně klimatickou příčinu. Studna je v pozici, kdy může být výrazně dotována vodou z kvartérní zvodně za srážkově bohatých období v míře podstatně větší než jiné měřené šachtové studny, které leží ve větší vzdálenosti od drenážních cest kvartérní zvodně. Chování hladiny podzemní studny u čp. XO nevybočuje z chování ostatních blízkých šachtových studní, míra kolísání hladiny se neliší a nejvíce žádný poklesový trend stejně jako u ostatních šachtových studní. Analýza dostupných podkladů neprokazuje, ale ani úplně nevylučuje možnost ovlivnění hladiny podzemní vody ve studni u čp. XO vrtanými studnami na pozemcích p. č. XR a XS, podobné ovlivnění by pak měly vykazovat i všechny blízké šachtové studny s podobnou výškou hladiny podzemní vody. Česká geologická služba zdůraznila, že na úroveň hladiny podzemní vody v zavěšené zvodni bude mít zásadní vliv klimatická změna, tedy úbytek dotace podzemní vody, a prohlubující se suché výkyvy, z nichž poslední trvá od roku 2017 do současnosti.
36. Česká geologická služba zobecnila, že zavěšené zvodně lze očekávat při jižním okraji výskytu kvádrových pískovců i na jiných místech. Jakmile v Českém ráji leží obec na vyvýšenině (více než 30 m nad dnem údolí) z kvádrového pískovce, je vysoce pravděpodobné, že osídlení vzniklo na zavěšené zvodni. Správní orgány by měly pro všechny takové obce požadovat, aby nové vrty do hloubek větších než existující šachtové studny (s výjimkou, kdy jsou všechny studny zahlobeny do úrovně dna údolí, tj. hlavní zvodně kvádrových pískovců) měly plnou pažnici a kvalitně provedené těsnění. Jinak hrozí propojení zvodní hydraulickým zkratem s vypuštěním větší či menší části zavěšené zvodně. Je nutné průběžné měření úrovně hladin podzemní vody v šachtových studnách využívajících zavěšenou zvodně v průběhu hloubení a testování nových trubních studní. U zavěšených zvodní, pod kterými se nachází nenasycená zóna, lze vyloučit hydraulické ovlivnění čerpáním z hlavní zvodně v podloží. Zásadní ohrožení představuje samotné hloubení vrtu a jeho nezatěsnění,

kteřé vyvolá přetok vody z horní do spodní zvodně. Všechny nové vrty, které v Dobšíně zasáhnou do hloubky přes 20 m, by měly mít plnou pažnici a kvalitní těsnění od povrchu terénu až do úrovně cca 270 m n. m.

37. Česká geologická služba v tabulce znázornila hladiny podzemní vody ve 12 šachtových studnách v Dobšíně (čtyř v části obce Kamenice a osmi v části obce Dobšín) naměřené v únoru 2024. Kromě studny u Kamenice čp. XT a Dobšín čp. XU se hloubky studní od odměrného bodu pohybovaly od 21 m (Dobšín čp. XO) do 27,6 m (Kamenice čp. XV), hladiny podzemní vody od 307 m n. m. (Kamenice čp. XW) do 289,3 m n. m. (Dobšín čp. XZ), vodní sloupce od 2,98 m (Kamenice čp. 15) do 0,83 m (Dobšín čp. XAA), terén od 331,3 m n. m. (Kamenice čp. XAB) do 308,3 m n. m. (Dobšín čp. XO); studna u nemovitosti Dobšín čp. XAC měla hloubku 3,22 m, hladinu 311,9 m n. m., studna u nemovitosti Kamenice čp. 30 má uvedenu původní hloubku dle prohlášení vlastníka 70 až 72 m s tím, že se hloubku nepodařilo změřit, dále je uvedeno, že studna je bez vody, odměrný bod 0,5 m od terénu, terén ve výšce 335,5 m, hladina 263 m n. m. Z obrázku č. XA je patrné, že jde o jedinou šachtovou studnu do hlavního kolektoru, která se nachází ve vzdálenosti několik set metrů od studánky Vřelá (262 m n. m.) na SZ a více než 2 000 m od studánky u Rašovce (258 m n. m.) na JV. Vyjádření České geologické služby se nevyjadřuje k příčině, proč byla tato studna bez vody, neuvádí k ní žádné bližší údaje a nezabývá se možným vlivem čerpání z vrtu ŽS-3 na hladinu vody v této šachtové studni.
38. Ze sdělení žalovaného ze dne 18. 3. 2024, čj. 038489/2024/KUSK, vyplývá, že žalovaný (úřední osoba Mgr. Ing. V.) ve věci podezření Ing. R., že ve studnách na pozemcích p. č. XAD a XAE v k. ú. X došlo k hydraulickému zkratu, požádal 15. 11. 2023 Českou geologickou službu o posouzení možnosti existence hydraulického zkratu v obou studnách s ohledem na realizované bentonitové těsnění jen do 30 – 25 m, které obdržel 4. 3. 2024. Expertní posouzení bylo zasláno k vyjádření, mimo jiné žalobci, jemuž bylo doručeno 19. 3. 2024.
39. Žalobcem předložená kopie stran z dokumentu *Žehrovske skály /Plakánek/ I. etapa průzkumu /hydrologická část/*, Praha, květen 1974 (resp. z dokumentu *Žehrovske skály. Plakánek. Hydrologická část*, Praha, 1974), obsahuje statistická data o celkové roční vydatnosti pramenů v období 1972 až 1973. Je zde uvedeno devět pozorovacích objektů, u nichž byly měřeny hladiny, mezi nimiž je zmíněn v Dobšíně Kamenici objekt S 463 s odběrným bodem 330,73 m a zjištěnými hladinami v rozmezí 304,89 až 306,05 m n. m. Zpráva konstatuje, že dosavadní výsledky průzkumných prací zatím nestačí k poznání režimu podzemní vody.
40. Ze Zprávy o hodnocení množství a jakosti podzemních vod v územní působnosti Povodí Labe za rok 2022 zpracované Povodím Labe v září 2023 vyplývá, že v roce 2022 bylo v dílčím povodí Horního a středního Labe 12 bilančně napjatých rajonů, mj. 4420 Jizerský coniak a 4430 Jizerská křída levobřežní. V hydrogeologickém rajonu 4420 Jizerský coniak probíhají odběry podzemních vod v množství přesahujícím 100 tis. m³/rok pro Sklopísek Střeleč – důlní vody (2 571,7), VOS Jičín – Sobotka (225,7) a město Dolní Bousov – Střehom (181). Tvoří ho tabule pískovců březenského souvrství v Českém ráji odvodňovaná hlavně Žehrovkou a Libuňkou, oběh podzemní vody je velmi intenzivní, režim podzemních vod jeví značné výkyvy v odtoku podzemních vod. Hlavním odběratelem je Sklopísek Střeleč s využitím vody pro hydrotechnické dobývání a praní písku, použitá voda je vypouštěna do toku Libuňky, ačkoli původním recipientem byla Žehrovka, převod vody z povodí Žehrovky do povodí Libuňky ovlivňuje stanovení základního odtoku a může být příčinou bilanční napjatosti, která kolísá při ustáleném odběru.

41. Z Metrologického předpisu MP 001 vydaného Českým metrologickým institutem v dubnu 2020 nazvaného *Registrace subjektů opravujících stanovená měřidla a/nebo provádějících jejich montáž* vyplývá, že neupravuje podmínky montáže stanovených měřidel a jejich zajištění proti zneužití.
42. Soud neprovedl důkaz žalobcem označenými listinami, které jsou součástí správního spisu (oznámením o zahájení vodoprávního řízení, opravou oznámení, vyjádřením žalobce včetně příloh, prvostupňovým rozhodnutím, odvoláním žalobce včetně příloh a napadeným rozhodnutím), neboť správním spisem ani listinami v něm založenými soud dokazování neprovádí, z jejich obsahu bez dalšího vychází (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl důkaz žalobcem předloženým rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2024, čj. 10 As 110/2023-30, neboť zveřejněnou judikaturu Nejvyššího správního soudu není třeba dokazovat.
43. Soud neprovedl k důkazu listiny označené jako přílohy č. 9, 11 a 12 (odpověď Ministerstva zemědělství na stížnost žalobce ze dne 9. 2. 2022, čj. MZE-12134/2022-10011; sdělení odboru geologie Ministerstva životního prostředí žalobci ve věci dotazu k postihu osoby s odbornou způsobilostí RNDr. Petra Slámy týkající se pozemku p. č. 351/12 v k. ú. Suhrovice ze dne 3. 8. 2023, čj. MZP/2023/660/877; sdělení odboru geologie Ministerstva životního prostředí žalobci k podnětu ve věci vrtných prací na pozemku p. č. 768/16 v k. ú. Petkovy ze dne 23. 1. 2024, čj. MZP/2024/660/64), na které žalobce poukázal v žalobě v souvislosti s tvrzením, že vodoprávní orgány by měly dle odboru geologie Ministerstva životního prostředí postupovat na základě § 3 a § 56 správního řádu, neboť to, zda správní orgány postupovaly v souladu se správním řádem a zda dostatečně zjistily skutkový stav, je třeba posoudit v konkrétní věci.
44. Soud též neprovedl dokazování listinami, které se týkají jiných řízení. Úkolem soudu je pouze přezkum napadeného rozhodnutí, a nemůže se tedy zabývat žalobcovou plošnou nespokojeností s fungováním vodoprávních úřadů, aniž by žalobce tvrdil konkrétní souvislost jiných případů a v nich zjištěných skutečností s nyní projednávaným povolením odběru podzemní vody ze sporné studny. Soud tak neprovedl důkaz rozhodnutími vodoprávního úřadu ze dne 9. 12. 2013, čj. ŽP.231/2-57761/2013, o povolení odběru podzemní vody pro zásobování rodinného domu pitnou vodou a stavební povolení pro vrtanou studnu na p. č. XAF v k. ú. X, ze dne 26. 7. 2017, čj. 27558/2017/VH/MaNe, o povolení odběru podzemní vody pro zásobování obyvatelstva a stavební povolení pro vrtanou studnu na pozemku p. č. XAG v k. ú. X a ze dne 11. 4. 2017, čj. 2330/2017/VH/MaNe, o povolení odběru pozemní vody pro zásobování obyvatelstva a stavební povolení pro vrtanou studnu na p. č. XAH v k. ú. X, neboť to, zda správní orgány v jiných věcech používaly „alibistické fráze“ a nevyžadovaly protokoly z funkčně prokazatelného kvalitativního měření, není předmětem tohoto řízení a není pro posouzení této věci relevantní. Stejně tak není relevantní vyjádření Mgr. T. F., ENVI-AQUA, s.r.o., z 2. 7. 2021 adresované vodoprávnímu úřadu v jiné věci. Soud neprovedl ani důkaz listinami, které se týkaly případu v obci Obruby (protokolem Druhé kontrolní měření ve studnách v obci Obruby ze dne 3. 6. 2024 vyhotoveným hydrogeologem Mgr. P. N., rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 9. 2021, čj. 084812/2021/KUSK, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 21. 4. 2021 ve věci stavby vrtané studny v obci Obruby a dopisem předsedy výboru žalobce adresovaným státnímu zástupci ze dne 16. 6. 2024), neboť pro posouzení nyní projednávané věci není rozhodné tvrzení žalobce, že

ve studnách v obci Obruby došlo k poklesu hladin chybným vystrojením vrtu s vertikálním prouděním v této obci a že uvedená věc byla předsedou výboru žalobce předána kriminální policii. Část listin zaslaných soudu v přílohách žaloby, které se rovněž týkaly jiných případů, žalobce ani neoznačil jako důkaz k prokázání konkrétních tvrzení (rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 19. 12. 2022, čj. 108799/2022/VH/KrNo, udělující souhlas městu Dolní Bousov s provedením průzkumného hydrogeologického vrtu hloubky na pozemku p. č. 696/5, k. ú. X, rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 26. 8. 2024, čj. KUKHK-25682/ZP/2024-3, o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 26. 3. 2024 o udělení souhlasu s provedením průzkumné hydrogeologického vrtu na pozemku p. č. 973/1, k. ú. Markvartice u Sobotky). Rovněž rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 26. 11. 2024, čj. MZP/2024/210/3260, nebylo označeno k prokázání žádných konkrétních skutkových tvrzení týkajících se nyní projednávané věci. Ani skutečnost, že žalobce žádal v jiné věci o vyjádření k instalaci vodoměru Krajský úřad Královéhradeckého kraje, a vyjádření tohoto úřadu a Ministerstva zemědělství nejsou relevantní pro posouzení zákonnosti nyní napadeného rozhodnutí a postupu v tomto řízení. Pro posouzení věci soud nepovažoval za rozhodné skutečnosti žalobcem zmíněné „jen pro kontext“, a totiž že poprvé již dne 12. 11. 2018 upozornil správní orgány na možnou spojitost studní v Dobšíně a vrtů ŽS-3 a ŽS-3a a že probíhala jednání u žalovaného a s Ministerstvem životního prostředí, jimiž nebylo dle žalobce dosaženo kýženého výsledku [odpověď ředitele žalovaného z 18. 8. 2021; podklady pro vypracování Metodického pokynu pro místně příslušné vodoprávní úřady stran jejich vystupování v rámci účastnického řízení dle vodního zákona pro nový vrt (HGPV, vrtaná studna i tepelné čerpadlo) vypracované žalobcem s dokladem o zaslání žalovanému 15. 11. 2021; záznam z pracovního setkání ve věci problematiky budování vrtaných studní a průzkumných hydrogeologických vrtů, konaného dne 16. 8. 2022 v České geologické službě].

45. Soud neprovedl jako důkaz články předsedy žalobcova výboru zveřejněné ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky a na žalobcových webových stránkách k významu vlivu studní s artéským stropem, nahrávkou z přednášky předsedy výboru žalobce ani práci *Speciální případy hydrauliky podzemních vod* od prof. Ing. Pavla Pecha, CSc., vydané v roce 2010 Českou zemědělskou univerzitou v Praze, kterou žalobce označil k prokázání, že studny s artéským stropem nepředstavují neznámý fenomén, neboť se měly dle žaloby týkat pouze obecně problematiky artéských studní, nikoli konkrétního případu (sporné studny). Nadto články a nahrávky z přednášek předsedy statutárního výboru by mohly být hodnoceny pouze jako tvrzení žalobce, který měl možnost se k problematice artéských studní vyjádřit v žalobě. Soud neprovedl důkaz fotografií vodoměru, kterou žalobce předložil pouze jako ilustrativní, neboť z ní nemohly být zjištěny žádné konkrétní skutkové okolnosti relevantní pro posouzení této věci.
46. Soud též neprovedl důkaz stížností žalobce ze dne 12. 5. 2024 na neprofesionální chování státního úředníka ve věci žalobou napadeného rozhodnutí adresovanou žalovanému, a sdělením žalovaného k této stížnosti ze dne 22. 5. 2024, neboť pro posouzení věci nebylo podstatné, zda si žalobce po vydání napadeného rozhodnutí stěžoval žalovanému na postup úřední osoby v tomto řízení, ani obsah sdělení žalovaného, jímž tuto stížnost vyřídil (listiny nebyly ani označeny výslovně k důkazu). Lze též připomenout, že soud vychází ze stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud neprovedl důkaz předloženou *Petici za návrat vody do našich kopaných studní* ze dne 29. 6. 2020 organizované žalobcem, neboť jde z povahy

listiny pouze o vyjádření požadavků signatářů, přičemž žalobce neuvedl konkrétní skutkové tvrzení, které jí mínil prokázat.

Posouzení žaloby soudem

47. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud žalobu posoudil v rozsahu včas uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
48. Soud úvodem konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 2. 5. 2024. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. tedy uplynula dnem 2. 7. 2024. K novým žalobním bodům uplatněným po uplynutí této lhůty nemohl soud dle § 71 odst. 2 s. ř. s. přihlížet.
49. Soud dále připomíná, že míra obecnosti žalobních bodů předurčuje míru obecnosti jejich vypořádání soudem, neboť soud není povinen ani oprávněn za žalobce argumenty domýšlet. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).

Přezkoumatelnost rozhodnutí

50. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí v odvolacím řízení (§ 93 odst. 1 správního řádu). O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo proč považuje námitky účastníků řízení za liché, mylné nebo vyvrácené (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, čj. 4 As 58/2005-65, ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109, nebo ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38). Současně platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku zcela reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012 45, ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64, či ze dne 6. 3. 2024, čj. 6 As 13/2023-57). Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze vykládat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku (srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí ze dne

19. 4. 1994, stížnost č. 16034/90). Je třeba, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami, což ovšem neznamená, že by byl povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvracet (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, čj. 7 As 126/2013-19, či ze dne 18. 12. 2023, čj. 5 As 256/2022-67). Správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti názoru žalobce postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43, ze dne 27. 4. 2022, čj. 8 Afs 15/2020-85, č. 4354/2022 Sb. NSS, či ze dne 12. 12. 2022, čj. 10 As 236/2022-82). Jestliže se odvolací orgán zcela ztotožní s úvahami prvostupňového orgánu, které poskytují odpověď na odvolací námitky, může pouze se souhlasnou poznámkou odkázat na závěry prvostupňového rozhodnutí, aniž by se musel vypořádávat s odvolacími námitkami vlastními slovy (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, čj. 1 As 287/2015-51, či ze dne 22. 7. 2020, čj. 1 As 149/2020-29). Soud dospěl k závěru, že výše uvedeným požadavkům napadené rozhodnutí dostalo.

51. Žalobce v žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se správní orgány dostatečně nevypořádaly s jeho námitkami ohledně vlivu napadeného rozhodnutí na povolené odběry vody ze studní v obci Dobsín – Kamenice.
52. Vodoprávní úřad v prvostupňovém rozhodnutí odůvodnil, že možný vliv navýšení odběru podzemních vod z vrtu ŽS-3 byl dostatečně posouzen ve vyjádřeních osoby s odbornou způsobilostí, z nichž vyplývá, že navržený odběr respektuje velikost přírodních zdrojů podzemní vody, odpovídá bilanční možnosti dotčené hydrogeologické struktury a nebude mít významnější vliv na vodní poměry. Vyložil, proč neshledal důvod provést žalobcem požadované karotážní měření na vrtu ŽS-3. Poukázal na to, že dle vyjádření hydrogeologa RNDr. Čapka nebyly při prohlídce vrtu v září 2006 zjištěny žádné zásadní závady na jeho výstroji a z vyjádření RNDr. Šedy bylo zjištěno, že tlak na zhlaví vrtu svědčí o tom, že k porušení přirozené hydrogeologické stratifikace („hydraulickému zkratu“) na tomto vrtu nedochází. Obavy žalobce ohledně technického stavu vrtu a možného hydraulického zkratu na něm nebyly ničím podloženy a ani vodoprávní úřad neměl žádné indicie, které by potřebu karotážního měření odůvodnily. Vodoprávní úřad dále poukázal na to, že v jímacím území Střehom probíhá na vrtech ŽS-3, Rašovec a prameni Hrudka monitoring a měření probíhá i v území s volnou hladinou výškově nad jímacím územím Střehom (monitorovací vrt HGP-1). Tento monitoring považoval na základě vyjádření hydrogeologa za dostatečný k tomu, aby ve spojení s údaji o srážkách byla získávána data pro zpřesňování bilančního hodnocení hydrogeologické struktury a prognózu využitelné vydatnosti i ve vazbě na jiné odběry. Ztotožnil se s vyjádřením RNDr. Šedy, že vzhledem k průběžnému monitorování nejsou obavy z poklesu hladiny podzemní vody v části povodí s „atmosférickou hladinou“ vlivem zvýšení odběru důvodné, neboť odběr je pod průběžnou kontrolou a případný negativní vliv by vedl k úpravě odběrového režimu. Vyjádření hydrogeologa hodnotil vodoprávní úřad jako přesvědčivé ve vztahu k hydrogeologickým poměrům v lokalitě i opatřením, která mají zabránit případnému negativnímu vlivu na vodní hospodaření. Vyjádření splňovalo obsahové náležitosti požadované přílohou č. 1 k vyhlášce č. 183/2018 Sb. a žalobce nepředložil žádné oponentní vyjádření hydrogeologa, které by jeho závěry zpochybnilo, ani konkrétní podklady, jimiž by se mohl vodoprávní úřad zabývat. Požadavek na provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu nebyl dostatečně zdůvodněn a vodoprávní úřad neměl poznatky, které by ho odůvodnily. K tomu vodoprávní úřad doplnil, že individuální studny jímající mělké zvodně dotované čistě nebo převážně atmosférickými srážkami jsou

vzhledem k probíhajícím klimatickým změnám a častějším obdobím sucha nejistým zdrojem podzemních vod. Odběr vody pro hromadné zásobování pitnou vodou prostřednictvím skupinových vodovodů, jež zásobují široké okolí jímacího území Střehom, má proto přednost před individuálním zásobováním, neboť při nedostatku vody v individuálních zdrojích mají občané možnost zásobování prostřednictvím vodovodu. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se závěry prvostupňového rozhodnutí, včetně vypořádání žalobcem uplatněných námitek, ztotožnil. Možný vliv navýšení odběru považoval ve shodě s prvostupňovým orgánem za dostatečně posouzený vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí. Zdůraznil, že z vyjádření RNDr. Šedy, které reagovalo na odvolání žalobce a které žalovaný citoval, vyplývá, že s ohledem na stav vrtu a výsledky monitoringu na něm není důvod podmiňovat povolení odběru v navrženém množství karotážním měřením a s ohledem na strukturně-geologické poměry je možné vyloučit i vliv odběru z vrtu ŽS-3 na stav hladiny podzemní vody v domovních studnách v obci Dobšín. Poukázal též na to, že dle žalobcem předloženého posouzení ztráty vody v domovních studnách v Dobšíně vypracovaného RNDr. Alešem Čapkem v květnu 2017 vyplývá, že příčinou ztráty vody je kombinace dlouhodobě nepříznivé charakteristiky prostředí a hydrologické situace z hlediska tvorby zásob podzemní vody, protože většina vody odtéká mimo území obce, k čemuž přistupuje významný pokles podzemní vody v roce 2017 jako důsledek mimořádně nízkých úhrnů srážek v předchozích letech, přičemž nejvhodnějším řešením je zásobení obce právě z jímacího území Žehrovske skály – Plakánek. Z výše uvedeného je seznatelné, na základě jakých podkladů a úvah neshledaly správní orgány námitku žalobce ohledně možného vlivu povolovaného odběru na hladinu vody v šachtových studnách v Dobšíně, na jejíž pokles v odvolání upozorňoval, resp. odběry z těchto studní za důvodnou, a proč nepožadovaly provedení karotážního měření ani doplňkového hydrogeologického průzkumu. Nesouhlas žalobce se způsobem vypořádání námitek nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Oba správní orgány se vypořádaly i s námitkou žalobce ohledně vymezení účastníků vodoprávního řízení. Srozumitelně vyložily, že účastníky řízení stanovilo taxativně ustanovení § 115 odst. 6 vodního zákona a že okruh účastníků vodoprávní úřad stanovil podle tohoto ustanovení.

53. Pokud jde o námitku žalobce ohledně rizika, že množství odebíraných podzemních vod nebude řádně měřeno, žalobce tuto námitku vznesl v odstavci 7 podaných námitek, v níž namítl, že obecně nesouhlasí s povolením odběru ze studní, na něž dopadá povinnost měření vody dle § 10 odst. 1 vodního zákona, neboť není stanovena metodika ochrany před zneužitím. Vodoprávní úřad na tuto námitku reagoval na straně 6 prvostupňového rozhodnutí. Poukázal na to, že v § 10 odst. 1 vodního zákona je stanovena povinnost měřit odebrané vody, způsob a četnost měření stanoví vyhláška o způsobu a četnosti měření množství vody s tím, že další podrobnosti vodoprávní úřad stanovil ve výrocích II a III prvostupňového rozhodnutí. Z vypořádání námitek je patrné, že vodoprávní úřad považoval způsob měření stanovený ve výrocích za dostatečný a souladný s právními předpisy. Žalovaný se závěry vodoprávního úřadu ztotožnil s tím, že otázka možného neoprávněného odběru (v důsledku žalobcem namítnuté neexistence autentické plomby vodoměru k přírubě a metodiky, jak stavu předcházet a vyhodnocovat ho) není předmětem tohoto řízení. Z prvostupňového a napadeného rozhodnutí je tedy patrné, proč správní orgány považovaly argumentaci žalobce za nedůvodnou. Jak bylo výše uvedeno, nesouhlas s důvody napadeného rozhodnutí nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost, ale jde o otázku věcného posouzení.
54. Námitka nepřezkoumatelnosti tedy není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Vyjádření České geologické služby a vliv povoleného odběru na hladiny studní v obci Dobšín

55. Soud předně konstatuje, že žalovaný nepochybil, když v odvolacím řízení nedoplnil podklady rozhodnutí o vyjádření České geologické služby. Vzhledem k poukazu žalovaného na § 82 odst. 4 větu první správního řádu ve vyjádření k žalobě soud v obecné rovině připomíná, že koncentrace řízení dle uvedeného ustanovení nezavazuje správní orgány povinnosti zjistit všechny okolnosti důležité z hlediska veřejného zájmu na ochraně podzemních vod (§ 50 odst. 3 věta první správního řádu, § 1 odst. 1 vodního zákona). Rovněž soud připomíná, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, což platí i pro rozhodnutí odvolacího orgánu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 17. 12. 2008, čj. 1 As 68/2008-126, body 36 a 37). Vyjádření České geologické služby ze dne 4. 3. 2024, které bylo vyžádáno žalovaným v jiné věci, a kterým soud při jednání doplnil dokazování za účelem ověření závěrů správních orgánů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 114/2015-36), se však zabývalo odlišnou otázkou, a totiž posouzením možné existence hydraulického zkratu u vrtaných studní na pozemcích p. č. 354/5 a 353/7 v k. ú. X. Proto jej spisová služba nebyla povinna spojit s nynější věcí (§ 17 správního řádu). Současně z něj nevyplývalo zjištění nasvědčující tomu, že by vyhovění žádosti o povolení navýšeného odběru podzemní vody pro vodárenské účely z vrtu ŽS-3 mělo ovlivnit hladinu vody v šachtových studnách v Dobšíně – Kamenici, na jejíž pokles v odvolání žalobce poukazoval. Naopak, vyjádření České geologické služby vyloučilo vliv čerpání podzemní vody ze spodní zvodně pro vodárenské účely na hladinu spodní vody v zavěšené pískovcové zvodni v Dobšíně, tedy hladinu vody v šachtových (kopaných) studnách, u nichž žalobce ve vodoprávním řízení dokládal pokles hladiny a vyjádřil obavu, že u nich může vzhledem ke spojitosti se zvodní, na kterou je navázán vrt ŽS-3, na principu spojených nádob dojít k dalšímu poklesu hladiny. Vyjádření České geologické služby se konkrétně zabývalo příčinou poklesu vody ve studni předsedy výboru žalobce (u nemovitosti Dobšín čp. 5), na který žalobce poukazoval v odvolacím řízení především, a možný vliv odběru ze spodní zvodně pro vodárenské účely na hladinu vody v této studni vyloučilo. Česká geologická služba srozumitelně a přesvědčivě vysvětlila, že vzhledem k významným výškovým rozdílům nemůže dění ve spodní zvodni ovlivnit zvodeň svrchní a že na úroveň hladiny v zavěšené pískovcové zvodni má zásadní vliv klimatická změna a prohlubující se suché výkyvy.
56. Vyjádření České geologické služby tedy v podstatě potvrdilo závěry vyjádření RNDr. Čapka z května 2017, které žalobce připojil k odvolání, podle něhož byla příčinou poklesu hladiny vody v domovních šachtových studnách v Dobšíně dlouhodobě nepříznivá hydrogeologická situace z hlediska tvorby zásob podzemní vody a aktuálně nepříznivá hydrologická situace v roce 2017, kdy podzemní vody kromě hlubinných zaznamenávaly od začátku roku 2017 významný pokles v důsledku mimořádně nízkých úhrnů srážek v předchozích letech. Byť nebyl vyloučen hydraulický zkrat u dvou chybně vystrojených vrtů v Dobšíně, který označil vedle klimatických příčin za pravděpodobnou příčinu poklesu vody ve studni předsedy výboru žalobce Mgr. Nakládal ve vyjádření připojeném žalobcem k odvolání, tato skutečnost nemá vliv na závěr, že navýšení odběru z vrtu ŽS-3 nebude mít vliv na hladinu vody v šachtových studnách v Dobšíně, které čerpají vodu ze zavěšené zvodně, u nichž žalobce ve správním řízení konkrétně upozorňoval na pokles hladiny a dovozoval souvislost s odběry z vrtu ŽS-3 a Rašovec. Jak vysvětlila Česká geologická služba, při porušení těsnosti jílového izolátoru může spodní zvodeň dotovat zvodeň svrchní, dění ve spodní zvodni však nemůže svrchní zvodeň ovlivnit. Za této situace nelze žalovanému vytknout, že dostatečně nezjistil skutkový stav v rozsahu nezbytném pro vydání napadeného

rozhodnutí, jestliže nedoplnil mezi podklady napadeného rozhodnutí vyjádření České geologické služby, které bylo vyžádáno v jiné věci, řešilo odlišnou otázku a v odvolání namítaný vliv povoleného odběru na pokles hladiny vody v šachtových studnách v Dobšíně, na které žalobce poukazoval, vyloučilo. Pokud měl žalobce za to, že z vyjádření vyplynuly podstatné skutečnosti zásadní pro povolení odběru z vrtu ŽS-3, měl prostor na ně v odvolacím řízení upozornit. V takovém případě by byl žalovaný povinen se s jeho argumentací vypořádat. To však žalobce neučinil.

57. Soud se neztotožňuje s žalobcem, že ve světle jeho tvrzení předestřených ve vodoprávním řízení byl nedostatečně posouzen vliv na odběry vody ze studní v obci Dobšín.
58. Podle § 9 odst. 1 vodního zákona *povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. Podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak.*
59. V řízení o žádosti o povolení k odběru podzemních vod podle § 8 odst. 1 písm. b) vodního zákona vodoprávní úřad vychází primárně z vyjádření hydrogeologa, které si je povinen obstarat žadatel. Nelze obecně předpokládat, že odborné vyjádření je zaujaté ve prospěch žadatele, který si služby hydrogeologa objednal. Podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a Českém geologickém úřadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o geologických pracích“), patří hydrogeologie mezi regulovaná povolání. Hydrogeolog musí splňovat potřebnou délku praxe a složit profesní zkoušku, v případě závažného nebo opakovaného porušování zákona mu může být oprávnění kdykoliv odebráno, hydrogeolog je povinen znát právní předpisy související s jeho prací a je vyžadována jeho trestní bezúhonnost (§ 3 zákona o geologických pracích). Vodoprávní úřad se nicméně musí zabývat výhradami účastníků řízení k vyjádření hydrogeologa, učinit si závěr o jeho přesvědčivosti a vyjasnit případné rozpory mezi odbornými podklady (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2022, čj. 10 As 105/2021-42).
60. V případě odborných závěrů, o nichž si soud nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí učinit úsudek sám, posuzuje, zda lze odborné posouzení považovat za úplné, přesvědčivé a zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které namítali účastníci řízení (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, čj. 6 Ads 19/2013-35, č. 916/2013 Sb. NSS).
61. Soud v návaznosti na žalobní námitky přezkoumal, zda není vyjádření hydrogeologa RNDr. Šedy v rozporu s vyjádřeními jiných hydrogeologů a zda je nevyvrací vyjádření České geologické služby, na které žalobce poukázal v žalobě. K tomu je předně třeba uvést, že Česká geologická služba nepřezkoumávala závěry RNDr. Šedy, ale prováděla šetření v obci Dobšín za účelem zjištění možné existence hydraulického zkratu u dvou vrtaných studní v Dobšíně a objasnění příčiny poklesu hladiny podzemních vod v šachtové studni předsedy výboru žalobce u čp. 5. Spornou studnou a obcí Dolní Bousov se blíže nezabývala. Soud neshledal, že by v něm obecně popsané hydrogeologické poměry v Českém ráji či popis problematiky hydraulického zkratu a odběru podzemních vod v lokalitě, kde je vícero zvodní, vyvracely závěry hydrogeologa RNDr. Šedy, z nichž vycházelo prvotupňové a napadené rozhodnutí.
62. Žalobce v námitkách ve vodoprávním řízení především požadoval, aby bylo provedeno karotážní měření na vrtu ŽS-3, u něhož s ohledem na dobu vzniku vyjádřil pochybnost o

technickém stavu a obavu z možného „hydraulického zkratu“ na tomto vrtu. RNDr. Šeda ve vyjádření k tomuto požadavku vysvětlil, co se rozumí tzv. hydraulickým zkratem, a ozřejmil, že vzhledem k mocnosti zaplášťovaného těsnění vrtu a vzhledem k tlaku na zhlaví lze konstatovat, že na vrtu ŽS-3 k porušení přirozené hydrogeologické stratifikace („hydraulickému zkratu“) nedochází. Tyto závěry, které žalobce ve správním řízení ani v žalobě nijak relevantně nezpochybnil, považuje soud stejně jako vodoprávní úřad a žalovaný za přesvědčivé. K tomu lze dodat, že Česká geologická služba ve svém vyjádření upozorňuje na nebezpečí tzv. hydraulického zkratu v případě nesprávně zatěsněných vrtů v obcích na vyvýšeninách v místech s existující zavěšenou zvodní, kdy v případě Dobšína by měly mít vrty do hloubky přes 20 m plnou pažnici a kvalitní těsnění do úrovně cca 270 m n. m. Jelikož dva posuzované vrty měly vzhledem ke své hloubce a umístění nedostatečnou délku těsnění, nebylo možné bez použití karotážních metod hydraulický zkrat vyloučit. Sporná studna ovšem není umístěna na vyvýšenině, ale v údolí Klenice (s kótou odměrného bodu 253,58 m n. m.). I vzhledem k výškovým rozdílům, na které upozornil též RNDr. Šeda ve vyjádření k odvolacím námitkám žalobce, tedy nemůže způsobovat nekontrolovaný únik ze zavěšené zvodně v Dobšíně, z níž čerpají vodu šachtové studny, u nichž žalobce v řízení před správními orgány poukazoval na pokles hladiny. Žalobcem ve správním řízení namítaný pokles hladiny v šachtových studnách v Dobšíně s hloubkou cca 20 m proto nepředstavuje indicii, která by mohla odůvodnit provedení nákladného karotážního měření na vrtu ŽS-3. Pokles hladiny u žádné hlubší studny, respektive ohrožení povolených odběrů z nich, žalobce ve správním řízení konkrétně nenamítl a neoznačil k němu žádné důkazy. Česká geologická služba se pak vyjadřovala pouze k možnosti vyloučit tzv. hydraulický zkrat u vrtů v Dobšíně, nikoli k vrtu ŽS-3, u kterého vycházely úvahy hydrogeologa z hodnoty tlaku na zhlaví a konkrétního technického stavu. Žalobce navíc ani v žalobě neozřejmil, jak mělo dle jeho názoru karotážní měření na vrtu ŽS-3 (jímž chtěl ve správním řízení prokázat případný hydraulický zkrat na tomto vrtu) doložit ve správním řízení tvrzení vliv odběru z vrtu ŽS-3 na odběry z šachtových studní v Dobšíně.

63. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí poukazoval na to, že ochranné pásmo vodního zdroje pro vrty ŽS-3 a Rašovec zasahuje do intravilánu obce Dobšín a že se lidem v obci „ztrácí voda“, což dokládal aktivitou starosty obce v roce 2017, přičemž konkrétně zmínil šachtovou studnu předsedy výboru žalobce a obecní studnu. Dále odkázal na podání předsedy výboru žalobce adresované žalovanému dne 23. 10. 2023. V něm předseda výboru žalobce dovozoval, že jeho šachtová studna na pozemku p. č. 362, studna pana Hájka na pozemku p. č. st. 62 a obecní studna na pozemku p. č. 309/8 (s hloubkami od opěrného bodu dle měření Mgr. Nakládala 21 až 23,20 m) jsou na stejné zvodni s atmosférickou hladinou s tím, že „k tomu příslušná artéská hladina“ se nachází v Plakánku, kde jsou prováděny odběry z vrtu Rašovec a pro město Dolní Bousov, a dodal, že časově v době, kdy poprvé zaznamenal pokles výkonnosti své studny, byla v jeho okolí realizována vrtaná studna pana Mlčocha. V odvolání žalobce k možnému důvodu poklesu vody v šachtových studnách v Dobšíně odkázal na zprávu Mgr. Nakládala připojenou k podání z 23. 10. 2023, který vedle klimatického výkyvu označil za pravděpodobnou příčinu poklesu hladiny ve studni předsedy výboru žalobce vyhloubení dvou vrtaných studní v nevelké vzdálenosti, u nichž se dá předpokládat, že propojily dva zvodněné kolektory s rozdílnou hladinou a minimálně v jednom vznikl „hydraulický zkrat“, který ovlivňuje hladiny podzemní vody ve vzdálenosti stovek metrů od takto postiženého vrtu. Žalobce pak vyslovil názor, že dalším možným důvodem poklesu hladiny těchto studní je „extenzivní vytěžování artéské studny a snížení její hladiny pod pukliny, které napájely studny v obci Dobšín“. Dodal, že k odvolání

připojené posouzení RNDr. Čapka z května 2017, které zadal starosta obce Dobšín, považuje za vadné a účelové, neboť RNDr. Čapek „nezohlednil všechna kritéria a soustředil se pouze na to, že *málo prší*“. Žádné konkrétní skutečnosti ani podklady, které by nasvědčovaly vlivu odběru z vrtu ŽS-3 na hladinu vody v žalobcem označených studnách žalobce neuvedl, ani nepředestřel žádné tvrzení k poklesu hladiny v hlubších studnách s hladinou v nižší nadmořské výšce.

64. Předně je třeba uvést, že RNDr. Šeda ve svém vyjádření i správní orgány vycházeli mimo jiné z toho, že nadále bude probíhat pravidelný monitoring jímacího území Střehom, do něhož je začleněn vrt ŽS-3, který spolu s údaji o srážkách poslouží k zpřesnění bilančního hodnocení a v případě zjištění negativního vlivu čerpání by došlo ke změně povolení. Problém žalobní argumentace je ten, že žalobce v rámci včas uplatněných žalobních bodů pouze trval na tom, že měly být prováděny další průzkumy, aniž by v žalobě věcně brojil proti zvolenému řešení. Vyjma námitky o možném zneužití vodoměru (viz dále) v žalobě konkrétně nenamítl, proč by toto řešení mělo být nedostatečné či nezákonné. Hydrogeologem a Povodím Labe navržený způsob monitoringu odběru podzemních vod byl promítnut ve výroku III prvostupňového rozhodnutí. V něm vodoprávní úřad stanovil podmínky odběru podzemních vod ze sporné studny, které se týkají měření množství odebíraných podzemních vod a pravidelného ročního vyhodnocování. Byť má prvostupňové rozhodnutí platnost 10 let od nabytá právní moci, případné negativní závěry monitoringu umožňují prvostupňové rozhodnutí změnit nebo zrušit tak, aby byl chráněn stav podzemních vod, za podmínek § 12 vodního zákona. Žalobce v rámci včas uplatněných žalobních bodů nenamítl, že v podmínkách rozhodnutí nebyl dostatečně promítnut rozsah monitoringu. Námitky, že podmínky formulované v prvostupňovém rozhodnutí vyvolávají právní nejistotu, neboť neobsahují konkrétní požadavky na způsob ověření, že okolní zdroje nebudou ohroženy, a že zmiňovaný monitoring je nevymahatelný, byly poprvé uplatněny až v podání ze dne 20. 1. 2025, tedy opožděně, a proto k nim nelze přihlédnout (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.).
65. RNDr. Šeda navíc ve svém vyjádření, z něhož vyšel žalovaný v napadeném rozhodnutí, odůvodnil, že žalobcem v odvolání namítaný vliv navrženého odběru na hladinu vody v domovních studnách v Dobšíně lze vyloučit vzhledem k bilanci zásob podzemní vody uvedené ve vyjádření z června 2023, vzhledem k výškovému rozdílu hladin vrtu ŽS-3 a domovních studní v Dobšíně (cca 30 m) a také vzhledem k blíže popsáným strukturně-geologickým poměrům (tektonická linie tvořící bariéru mezi krou Žehrovských skal včetně Dobšína a jižněji situovanou krou s vrtem ŽS-3, kdy voda sice může z kry Žehrovských skal přetékat, ale hydraulicky nelze odběrem vody z vrtu ŽS-3 významněji ovlivňovat stav hladiny v této kře). Ani s těmito závěry, které soud považuje za racionálně odůvodněné, však žalobce v žalobě nijak konkrétně nepolemizuje. Soudu nepřísluší, aby za žalobce žalobní argumentaci domýšlel.
66. Jak bylo již výše uvedeno, žalobcem poukazované vyjádření České geologické služby se k závěrům RNDr. Šedy nevyjadřuje. Podporuje však závěr, že vzhledem k podstatným výškovým rozdílům je zavěšená pískovcová zvodeň, z níž čerpají vodu šachtové studny v Dobšíně, u nichž žalobce v odvolání poukazoval na pokles hladiny a dovozoval vazbu na stejnou zvodeň, kterou využívá vrt ŽS-3, nezávislá na hlavní (spodní) zvodni, z níž je čerpána voda pro vodárenské účely, a že odběr vody ze spodní zvodně nemůže hladinu podzemní vody v těchto studnách ovlivnit. O přítomnosti dvou zvodněných kolektorů s rozdílnou hladinou přitom hovořilo i žalobcem k odvolání připojené vyjádření Mgr. P. N..

Vyjádření České geologické služby potvrzuje též závěry žalobcem k odvolání připojeného posouzení RNDr. Čapka, na které upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí, podle nichž je hlavní příčinou poklesu vody v domovních studnách v Dobšíně klimatická změna a období sucha trvající od roku 2017, byť vyjádření České geologické služby nevyklučuje ani existenci „hydraulického zkratu“ na dvou nedostatečně zatěsněných vrtech v Dobšíně. Vyjádření České geologické služby ani žádného z hydrogeologů neuvádí jako možnou příčinu poklesu vody v domovních šachtových studnách v Dobšíně čerpání vody z vrtu ŽS-3. Žalobce v odvolání neuvedl žádné konkrétní skutečnosti ani podklady, jež by nasvědčovaly tomu, že čerpání podzemní vody ze sporné studny ovlivňuje hladinu vody v šachtových studnách v Dobšíně, u nichž upozorňoval na pokles hladiny, a že povolení navrženého odběru může ohrozit odběry vody z těchto studní. Za této situace nelze vytknout žalovanému, že vyšel z vyjádření RNDr. Šedy, z něhož vyplývalo, že navýšení čerpání neovlivní hladinu vody v domovních studnách, u kterých žalobce poukazoval na pokles hladiny (o které se domníval, že je na principu spojených nádob spojena s níže položenou hladinou sporné studny) a vyjádřil obavu z ohrožení odběrů, a ztotožnil se s vodoprávním úřadem, který považoval za dostatečné, že bude nadále prováděn pravidelný monitoring, na jehož výsledky bude v případě zjištění negativního vlivu odběru vodoprávní úřad reagovat.

67. K námitce žalobce, že správní orgány neprovedly jím navržené důkazy, které by potvrdily žalobcem tvrzený vliv na odběry ze studní v Dobšíně, soud v první řadě konstatuje, že podle § 52 správního řádu platí, že *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.* Správní orgán tudíž není povinen vyhovět každému důkaznímu návrhu a takový důkaz provést, neprovedení důkazu však musí řádně zdůvodnit. Této povinnosti správní orgány dostaly, neboť z prvostupňového i napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgány považovaly skutkový stav za dostatečně zjištěný v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, a to nejen na základě vyjádření RNDr. Šedy, ale i dalších podkladů (včetně souhlasného závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a vyjádření správce povodí, proti nimž žalobce v žalobě nebrojil). Provedení žalobcem blíže nespecifikovaného karotážního měření na sporné studni považovaly za nadbytečné, neboť měly na základě vyjádření hydrogeologů (vzhledem k tlaku na zhlaví vrtu a mocnosti zaplášťovaného těsnění, i s přihlédnutím ke kontrole vrtu v roce 2006) za prokázané, že k žalobcem bez jakýchkoli konkrétních indicií tvrzenému „hydraulickému zkratu“ na vrtu ŽS-3 nedochází. Soudu ostatně není ani zcela zřejmé, jak mělo dle názoru žalobce i ve světle zjištění plynoucích z vyjádření České geologické služby karotážní měření na vrtu ŽS-3 potvrdit vliv povolovaného odběru na hladiny vody šachtových studní v Dobšíně (včetně studny předsedy jeho výboru, kterou v minulosti nabízel k monitoringu). Z napadeného a prvostupňového rozhodnutí je též zřejmé, proč správní orgány nepovažovaly za nutný doplňkový hydrogeologický průzkum. Žalobce dle správních orgánů nepředestřel žádné konkrétní skutečnosti, které by jeho potřebu odůvodňovaly, a takové skutečnosti nebyly známy ani správním orgánům. Jak bylo výše uvedeno, správní orgány měly skutkový stav za dostatečně zjištěný zejména na základě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, které hodnotily jako přesvědčivé. Je patrné, že dle správních orgánů tyto závěry nebyly relevantně zpochybněny žalobcem namítaným poklesem hladiny v odkazovaných šachtových studnách ani poukazem na ochranné pásmo vodního zdroje. Vliv odběru z vrtu ŽS-3 na hladinu podzemní vody v šachtových studnách, na které žalobce poukazoval ve správním řízení a který měl být dle žalobce hydrogeologickým průzkumem prokázán, byl dle

žalovaného vyloučen zejména na základě vyjádření RNDr. Šedy k odvolání žalobce. To, že odběr vody z vrtu ŽS-3 nemá vliv na hladinu vody v šachtových studnách, na které žalobce konkrétně poukazoval ve správním řízení, pak potvrdilo i vyjádření České geologické služby.

68. Námitky žalobce uplatněné v odvolání vycházely z předpokladu, že sporná studna v obci Dolní Bousov a žalobcem poukázané studny v obci Dobšín, u nichž došlo k poklesu hladin, čerpají podzemní vodu ze stejné zvodně. Tento předpoklad však žalobce nepodpořil žádným odborným vyjádřením. Tuto hypotézu pak vyloučilo i vyjádření České geologické služby. Z něj se podává, že hladina podzemní vody horní zavěšené zvodně je výrazně výše než hladina podzemní vody hlavní zvodně (o 20 až 40 m), což znamená, že je mezi nimi nenasycená zóna (izolátor). Z výrazných výškových rozdílů zjištěných hladin podzemní vody vyplývá, že zvodně jsou na sobě nezávislé a jakkoli intenzivní čerpání podzemní vody ze spodní zvodně nebude mít vliv na hladinu podzemní vody v horní zavěšené pískovcové zvodni, neboť hydraulický pulz se nemůže šířit směrem nahoru přes nenasycenou zónu. To je v souladu s vyjádřením RNDr. Šedy citovaným v napadeném rozhodnutí, že žalobcem tvrzený vliv na hladinu vody v domovních studnách v Dobšíně je vyloučen i vzhledem k výraznému výškovému rozdílu hladin. Žalobce pak v žalobě nijak konkrétně tyto závěry žalovaného opřené o vyjádření RNDr. Šedy nezpochybňuje. Jak bylo výše uvedeno, vyjádření České geologické služby rovněž potvrdilo zjištění plynoucí z vyjádření RNDr. Čapka, pokud jde o hlavní příčiny poklesu hladiny, k němuž došlo v šachtových studnách v Dobšíně o hloubce 26 až 35 m pod terénem v roce 2017, s tím, že vliv na hladinu podzemní vody může mít s odběry ze sporné studny nesouvisející hydraulický zkrat u chybně vystrojených vrtů v Dobšíně, udávaný jako možná příčina poklesu vody Mgr. N..
69. Žalobce v žalobě tvrdí, že ve správním řízení poukazoval na pokles hladiny ve vrtaných studnách v Dobšíně, nicméně to nekoresponduje s obsahem správního spisu. V průběhu správního řízení zmiňoval pokles hladiny v kopaných (šachtových) studnách. Ani v žalobě žalobce nezmiňuje žádné konkrétní vrtané studny v Dobšíně, u nichž mělo docházet k poklesu hladiny spodní vody a u nichž by byly povolené odběry ohroženy prodloužením a navýšením odběru z vrtu ŽS-3. Pokud žalobce v žalobě upozorňuje na to, že dle vyjádření České geologické služby je studna u Kamenice čp. 30 hluboká podle vyjádření vlastníka 70 až 72 m již bez vody, je třeba uvést, že jde o jedinou šachtovou studnu v Dobšíně zmíněnou ve vyjádření, která by měla být napojena na spodní zvoď, nicméně o ní nejsou ve vyjádření České geologické služby žádné bližší údaje. Žalobce pokles hladiny v této studni ve správním řízení netvrdil a ani v žalobě k ní nepředkládá žádné podklady, jež by svědčily o tom, že nynější stav je důsledkem odběru vody z vrtu ŽS-3 a že by se při nepovolení požadovaného prodloužení a navýšení odběru hladina opět zvýšila. Rovněž žalobce netvrdil a nedokládal, že by tato studna měla být pro nemovitost Kamenice čp. 30 jediným zdrojem pitné vody (dle vyjádření RNDr. Čapka z roku 2017 nebyly na zásobování pitnou vodou z vodovodu z jímacího území Žehrovské skály – Plakánek v obci Dobšín napojeny pouze dvě parcely, žalobce v tomto ohledu konkrétně poukázal pouze na nemovitost čp. XO ve vlastnictví předsedy jeho výboru). Žalobcem poukazovaný pozorovací objekt S 463 uvedený v dokumentu z roku 1974 nelze ztotožnit se studnou u Kamenice čp. XACH (např. odběrný bod je v jiné nadmořské výšce a ostatně není ani vysvětleno, proč by při hladině spodní vody ve studni cca 304 až 306 m n. m. byla studna hloubena do hloubky téměř 260 m n. m.). Nelze též přehlédnout, že dle žalobcem předkládané zprávy z I. etapy průzkumu z roku 1974 tehdejší výsledky průzkumu nestačily k poznání režimu spodní vody (z vyjádření RNDr. Čapka z roku 2017 lze usuzovat, že etapový hydrogeologický průzkum byl ukončen

zprávou z roku 1977). Jak bylo výše uvedeno, z vyjádření České geologické služby ani jiných podkladů neplyne, že by k poklesu hladiny ve studni u Kamenice čp. 30 došlo v souvislosti s odběrem vody z vrtu ŽS-3. Současně je třeba zdůraznit, že žalobce v žalobě nepolemizuje se zjištěními RNDr. Šedy ohledně strukturně-geologických poměrů (přítomnosti tektonické linie tvořící bariéru mezi krou Žehrovských skal včetně Dobšína a jižněji situovanou krou s vrtem ŽS-3), na jejichž základě RNDr. Šeda a potažmo žalovaný významnější vliv povoleného odběru na hladinu vody v domovních studnách v Dobšíně vyloučil a vyhodnotil jako dostatečné řešení další monitoring.

70. Česká geologická služba sice dospěla k závěru, že u dvou vrtů v Dobšíně nelze bez dalších extrémně nákladných prací vyloučit hydraulický zkrat, který by mohl ovlivňovat hladinu v zavěšené zvodni, nicméně případná přítomnost hydraulického zkratu u nedostatečně zatěsněných vrtů v Dobšíně neznámá, že by odběr vody z vrtu ŽS-3 (ze spodní zvodně) mohl ovlivňovat hladinu podzemní vody v zavěšené zvodni.
71. V případě studny vlastněné předsedou výboru žalobce v obci Dobšín hydrogeolog Mgr. Nakládal ve zprávě ze dne 11. 9. 2023, kterou žalobce doložil k odvolání, popsal pokles vody o cca 2,5 m, což odůvodnil jednak klimatickým výkyvem, jednak možným lidským zásahem způsobeným vyhloubením dvou vrtaných studní v nevelké vzdálenosti od této studny, u nichž mohlo dojít k propojení dvou zvodněných kolektorů s rozdílnou hladinou. Rovněž žalobcem doložené vyjádření hydrogeologa RNDr. Aleše Čapka z května 2017 podporuje závěr, že k úbytku vody v šachtových studnách v Dobšíně došlo kvůli klimatické změně a nepříznivým hydrogeologickým podmínkám, které nejsou vhodné pro akumulaci podzemních vod, a vlivem nízkých srážkových úhrnů, přičemž mělké studny, které nedosahují úrovně hlavní zvodně, nepředstavují spolehlivý zdroj vody. Sám žalobce doložil, že předseda jeho výboru má takto mělkou studnu. Česká geologická služba pak podrobně vysvětlila, že zásadní vliv na úroveň hladiny podzemní vody v zavěšené zvodni v Dobšíně (z níž čerpají vodu studny, u nichž žalobce ve správním řízení namítal pokles hladiny a ohrožení povolených odběrů) má klimatická změna a také prohlubující se suché výkyvy s tím, že nelze zcela vyloučit méně výrazné ovlivnění hydraulickým zkratem způsobeným chybným zatěsněním dvou vrtů v Dobšíně. To platí i pro studnu předsedy výboru žalobce, u níž lze dle České geologické služby při vlhkém období předpokládat výraznou dotaci přetokem z kvartérní zvodně a občasné vodoteče. Výše uvedené jevy jsou nezávislé na odběru vody ze sporné studny. Žalobcem uváděný problém s těsněním některých stávajících vrtů v Dobšíně nesouvisí s povolením zvýšeného odběru vody ze sporné studny, neboť bez ohledu na odběr ze sporné studny budou v případě hydraulického zkratu vadně vystrojené vrty v Dobšíně způsobovat odtok vody ze zavěšené zvodně, čerpání vody z níže položené zvodně však hladinu v zavěšené zvodni neovlivní.
72. Žalobce v průběhu správního řízení a ani v řízení před soudem nepředložil žádné odborné vyjádření, které by vyvracelo či důvodně zpochybnilo závěry RNDr. Šedy, že v případě sporné studny její technický stav a tlak na zhlaví vrtu kdykoliv po vypnutí čerpadla vylučují možnost tzv. hydraulického zkratu na tomto vrtu, a dostatečnost prohlídky vrtu provedené v roce 2006 pro povolení prodloužení a navýšení odběru. Soud na základě výkladu České geologické služby znovu podotýká, že není zřejmé, jak by vzhledem k nadmořské výšce sporné studny mohl stav jejího těsnění způsobit propojení hlavní zvodně a výše položené zavěšené zvodně v Dobšíně. I pokud by snad k takovému jevu (hydraulickému zkratu) u sporné studny došlo, není patrné, jak by se navržené zvýšení množství povoleného odběru podzemních vod ze sporné studny mohlo projevit snížením hladiny vod v šachtových

studnách v Dobšíně, na které žalobce ve správním řízení poukazoval a vyjadřoval u nich obavu z ohrožení odběrů. Jak bylo výše uvedeno, žalobce ani v žalobě nevysvětlil, jak mělo dle jeho názoru karotážní měření na vrtu ŽS-3 doložit ve správním řízení tvrzený vliv odběru na odběry ze šachtových studní v Dobšíně.

73. K žalobcem zmíněné existenci ochranného pásma lze uvést, že ani jeho vymezení neznámá, že povolený odběr vody ovlivní hladinu podzemní vody v domovních studnách v Dobšíně, respektive odběry vody z těchto studní. Z vyjádření RNDr. Šedy i České geologické služby se podává, že spodní vody mohou protékat jak přes tektonickou linii, tak ze zavěšených zvodní do hlavní zvodně, a je tedy logické, že některé činnosti prováděné v Dobšíně by mohly ovlivnit vodní zdroje, k jejichž ochraně bylo ochranné pásmo zřízeno. Z toho ovšem ještě nutně neplyne, že odběr vody z vodního zdroje ovlivňuje hladiny v šachtových studnách v Dobšíně.
74. Soud poznamenává, že z vyjádření RNDr. Šedy z června a září 2023 a ledna 2024 jednoznačně vyplývá, že se vyjadřují k žadatelem navrženému odběru z existujícího vrtu ŽS-3. RNDr. Šeda vysvětlil, že vrt ŽS-3A byl projektován jako záložní zdroj, který by byl využíván v případě odstávky vrtu ŽS-3. Jelikož dosud nebyl a ani bezprostředně nebude realizován, bylo žádáno o povolení odběru pouze z vrtu ŽS-3.
75. Není též chybou, že správní orgány nevyužily spolupráci se žalobcem postupem podle § 110 odst. 4 vodního zákona. Žalobce doložil výsledky měření hladiny a odborného šetření týkající se studny předsedy jeho výboru, které RNDr. Šeda a potažmo žalovaný zohlednili, dospěli však k závěru, že odběry ze sporné studny neovlivní hladinu spodní vody ve studni předsedy výboru žalobce. Z vyjádření České geologické služby pak jednoznačně vyplývá, že odběry vody ze spodní zvodně nemohou vzhledem k podstatnému rozdílu výše hladin ovlivnit hladinu vody ve studni předsedy výboru žalobce. Z žalobní argumentace nelze též seznat, k čemu přesně žalobce potřeboval znát data týkající se sporné studny pro svůj úspěch v řízení, o jaká data se mělo jednat a proč si je nemohl vzhledem k právu na informace opatřit. Data za rok 2023 ve správním spisu obsažena byla, neboť je předložil hydrogeolog žadatele v souladu s jím navrženým plánem měření vodních stavů v dané lokalitě na jednotlivých vrtech včetně sporné studny, když se vyjadřoval k žalobcovu odvolání. Žalobci také nic nebránilo požádat vodoprávní orgán o poskytnutí dat.
76. Soud s ohledem na výše uvedené nepřisvědčil žalobci, že by správní orgány s ohledem na jeho námitky uplatněné ve správním řízení nedostatečně posoudily vliv prodloužení a navýšení odběru na odběry vody ze studní v Dobšíně, jestliže vyšly z vyjádření hydrogeologa RNDr. Šedy a neprovedly další žalobcem označené důkazy.
77. Je třeba též připomenout, že hydrogeolog žadatele zcela nevyloučil, že by mohl odběr ze sporné studny v budoucnu negativně ovlivnit podzemní vody v okolí. Právě z tohoto důvodu navrhl systém monitoringu, který požadoval též správce Povodí Labe, což lze vnímat (při absenci konkrétních indicií o možném negativním vlivu) jako přiměřené řešení. Soud nespatřuje rozpory ve vyjádřeních RNDr. Šedy. Je patrné, že hydrogeolog i s přihlédnutím k výsledku monitoringu v roce 2023 vliv na hladinu podzemní vody v domovních studnách v Dobšíně vyloučil, současně však upozornil, že s ohledem na význam jímacího území a současné i budoucí záměry nakládání s podzemní vodou z hydrogeologické struktury Žehrovské skály bude prováděn monitoring širší oblasti. Lze dodat, že správní orgány při povolování odběru podzemních vod vzaly v úvahu i jeho účel. Žadatelem je město Dolní Bousov, které podzemní vodu plánuje využít k zásobení obyvatelstva pitnou vodou,

což je veřejný zájem ve smyslu § 1 odst. 1 věty druhé vodního zákona. Žalobce existenci tohoto veřejného zájmu v žalobě nijak nerozporoval. Hydrogeologem a Povodím Labe navržený způsob monitoringu odběru podzemních vod byl stanoven jako závazný výrokem III prvostupňového rozhodnutí. V něm vodoprávní úřad stanovil podmínky odběru podzemních vod ze sporné studny, které se týkají měření množství odběru podzemních vod včetně pravidelného ročního vyhodnocování, resp. zasílání bilanční zprávy vodoprávnímu úřadu. Jak bylo výše uvedeno, žalobce v žalobě v rámci včas uplatněných žalobních bodů nenamítl, že předpokládaný monitoring nebyl dostatečně promítnut ve výrocih prvostupňového rozhodnutí. Byť má prvostupňové rozhodnutí platnost 10 let od nabytí právní moci, vodní zákon pamatuje na případy, kdy by (nejen) měření odběru vedlo ke zjištění, že odběrem podzemních vod dochází k narušení hydrogeologických poměrů (§ 12 vodního zákona). Zákonná úprava tedy umožňuje reagovat na případná negativní zjištění při monitoringu vodních stavů v jímací lokalitě Střehom. Na okraj lze poznamenat, že s ohledem na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, lze dovodit, že žalobce se při splnění podmínek plynoucích z tohoto rozsudku případně může domáhat změny nebo zrušení prvostupňového rozhodnutí z důvodu ochrany veřejných hmotných subjektivních práv k životnímu prostředí široké veřejnosti, která je jakožto spolek na ochranu životního prostředí oprávněn chránit. Výsledky měření se žalobce může dozvědět postupem podle zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

78. Soud dodává, že nepovažoval za nutné, aby závěry hydrogeologa, z nichž vycházelo napadené rozhodnutí, přezkoumal soudní znalec, neboť tyto závěry jsou dostatečně přesvědčivé a souzní se závěry jiných odborníků, které se týkají širšího okolí sporné studny, a s úpravou vodního zákona. Žalobce sám ostatně důkaz znaleckým posudkem nenavrl.
79. Argumentace žalobce, že pokud by správní orgány postupovaly, jak navrhoval, prokázala by se nedbalá práce vodoprávního úřadu při kontrole hydroizolačního zatěsnění vrtů na pozemcích p. č. 354/5 a p. č. 353/7 a u domu čp. 66, možná i na pozemku p. č. XAI v k. ú. X, a že postoj odboru geologie Ministerstva životního prostředí k nepovinné účasti hydrogeologa u vrtných prací je nesprávný, není relevantní pro posouzení této věci, neboť průběh kontroly uvedených vrtů nemůže být v nynějším řízení přezkoumáván a není relevantní pro povolení prodloužení a navýšení odběru ze sporné studny.

K otázce rizika neoprávněné manipulace s vodoměrem

80. K žalobní námitce rizika neoprávněné manipulace s vodoměrem soud připomíná zásadu, že *abusus non tollit usum* (zneužití není námitka proti řádnému užívání). Je všeobecně známou zkušeností, že zneužít lze téměř cokoli, a v oblasti vodoprávní by tak nebylo možné povolit prakticky žádné nakládání s vodami, neboť riziko, že povolení nebude respektováno, je přítomno téměř vždy. Je na kontrolních orgánech, aby svou činností odrazovaly od závadového chování. Judikatura navíc výjimečně připouští, aby se dotčené osoby domohly konání kontrolních orgánů.
81. Vodoprávní úřad ve výroku III bodu 2 prvostupňového rozhodnutí stanovil, že měření musí probíhat v souladu s § 2 vyhlášky o způsobu a četnosti měření množství vody. V dalších bodech v podrobnostech popsal způsob měření, který žalobce konkrétně nerozporuje.

82. Podle § 2 odst. 4 vyhlášky o způsobu a četnosti měření množství vody při měření v případě podle odstavce 1 písm. b) se měří měřicím systémem, metrologicky navázaným ve smyslu zvláštního právního předpisu, měřicím kontinuálně výšku hladiny vody, popřípadě rychlost proudění vody a využívajícím funkční závislost naměřených hodnot k objemu vody proteklé měrným profilem. Tento měřicí systém, celoročně provozuschopný, zajištěný před odcizením a ovlivněním neoprávněnou manipulací a umožňující odečet nebo výpočet odebraného množství vody, zahrnuje pro kontrolu správnosti měření pevný vodočet v rozsahu celého měrného profilu, navázaný na výškový systém Balt po vyrovnaní a dále vybavení místním nedestruktivním záznamem a při výpadku elektrické energie zajištěním k uchování naměřených údajů. Měření musí eliminovat vliv vlnění hladiny na jeho správnost. Podle § 2 odst. 6 vyhlášky o způsobu a četnosti měření množství vody odebírané množství povrchové nebo podzemní vody v období prokazatelné nefunkčnosti měřidla nebo měřicího systému se vypočítá z počtu hodin nefunkčnosti a z průměrného hodinového průtoku vody za období od počátku roku do vzniku poruchy a u sezonních odběrů povrchové nebo podzemní vody z naměřených údajů předchozího roku.
83. Zvláštním právním předpisem je zákon o metrologii. Stanovené měřidlo je nutné v pravidelných intervalech kalibrovat, přičemž je vždy označeno úřední značkou (§ 9 zákona o metrologii). Úřední značka je provedena tak, aby nebylo možné změnit technické vlastnosti stanoveného měřidla bez jejího poškození. K tomu blíže viz § 6 vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 262/2000 Sb.“). Znehodnocením nebo odstraněním úřední značky zaniká i platnost ověření měřidla [§ 7 odst. 2 písm. d) a f) vyhlášky č. 262/2000 Sb.]. Z výše citovaného § 2 odst. 4 vyhlášky o způsobu a četnosti měření množství vody současně vyplývá, že měřicí systém musí být zajištěn před ovlivněním neoprávněnou manipulací. Odběr podzemní vody v rozporu s povolením je stejně jako odběr bez povolení přestupkem, přičemž vodoprávní úřad je povinen v rozsahu své působnosti kontrolovat, zda je jím vydané rozhodnutí dodržováno, a to bez ohledu na neexistenci metodiky.
84. Z žalobcovy argumentace navíc není ani zcela jasné, jak přesně by mělo být dle jeho názoru konstruováno konkrétní technické řešení, které nebude nikdy možné zneužít a které zcela vyloučí možnost jakéhokoli protiprávního jednání při nakládání s podzemními vodami tak, aby jeho využití muselo být jednou z podmínek prvostupňového rozhodnutí. Dle soudu bude vždy existovat určitá možnost žalobcem zmíněného krátkospoje, kdy k odběru vody dojde v části potrubí před stanoveným měřidlem. Použití krátkospoje či jiné porušení povinnosti řádného měření odběru podzemní vody by však bylo protiprávním jednáním, neboť v takovém případě by k odběru vody docházelo v hrubém rozporu s podmínkami prvostupňového rozhodnutí, jelikož takovýto odběr by nebyl měřen. Jak bylo ovšem výše uvedeno, takové nezákonné jednání nelze presumovat.
85. Soud tedy na základě žalobních bodů neshledal, že by podmínky měření byly stanoveny nezákonně či nedostatečně, ani že by s ohledem na žalobcem poukazované riziko neoprávněné manipulace s vodoměrem bylo napadené rozhodnutí nezákonné.

K vymezení okruhu účastníků řízení

86. Žalobce rovněž v žalobě namítl, že správní řízení mělo mít širší okruh dotčených účastníků řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, neboť se povolený odběr vody dotkne širšího okruhu okolních vlastníků studní (viz body 19 a 22 žaloby, které dále rozvinul v dalších podáních). K tomu je třeba předně uvést, že žalobce je spolkem zabývajícím se ochranou

životního prostředí, který byl účastníkem vodoprávního řízení podle § 115 odst. 7 vodního zákona. Jeho procesní úlohou v řízení před správními orgány a v řízení před správními soudy byla tedy ochrana životního prostředí, nikoliv hájit procesní práva jiných fyzických a právnických osob. Správní orgány s žalobcem jednaly jako s účastníkem řízení, jeho postavení jako účastníka řízení nikterak nezpochybňovaly a žalobce mohl hájit veřejné zájmy uplatňováním námitek a opravných prostředků, čehož také využil. Námitka nesprávného určení okruhu účastníků se přímo nedotýká jeho právní sféry, a je tedy nedůvodná. Nadto lze dodat, že okruh účastníků řízení o povolení k odběru podzemní vody stanovil § 115 odst. 16 věta první ve znění účinném do 31. 12. 2023 vodního zákona (shodně pak § 115 odst. 15 věta první ve znění účinném od 1. 1. 2024), na který správní orgány přílehlavě poukázaly, přičemž tato úprava je komplexní a § 27 odst. 2 správního řádu se zde nepoužije (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2022, čj. 10 As 105/2021-42, či rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2020, čj. 43 A 99/2018-26). Žalobcem zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2024, čj. 10 As 110/2023-30, se týkal odlišného typu řízení (o povolení vypouštění odpadních vod do vod povrchových), na které výše uvedené ustanovení nedopadalo.

Žalobní body uplatněné po lhůtě pro podání žaloby

87. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se žalobním bodem rozumí uvedení skutkových a právních důvodů, pro něž považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
88. Smyslem uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Formulací žalobních bodů žalobce naplňuje koncentrační a dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví. Žalobce musí poukázat na konkrétní důvod nezákonnosti a tvrdit individualizované okolnosti, z nichž nezákonnost pramení (viz rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
89. Žalobce v podání ze dne 20. 1. 2025, tedy po lhůtě pro podání žaloby, uplatnil některé nové žalobní body, k nimž soud nemohl dle § 71 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout. Jedná se o námitku, že správní orgány v podání popsaným postupem porušily právo žalobce na rovný přístup dle § 7 správního řádu. Porušení tohoto práva postupem správních orgánů žalobce v žalobě nenamítl. Pokud v této souvislosti žalobce argumentoval, že se správní orgány řádně nevypořádaly s jeho námitkami ohledně vlivu povolovaného odběru na odběry ze studní v Dobšíně, soud neshledal tuto námitku důvodnou, jak bylo výše uvedeno. Nově byly vzneseny též námitky týkající se nedostatečného stanovení podmínek rozhodnutí (nestanovení jednoznačně formulovaných podmínek s konkrétními požadavky na způsob ověření, že nebudou ohroženy okolní zdroje, nevymahatelnosti monitoringu, možnosti stanovit minimální hladinu implicitně u studní s atmosférickou hladinou). Pokud žalobce při jednání soudu poukazoval na to, že některé námitky vznesl již ve správním řízení, je třeba připomenout, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není pokračováním správního řízení. Jde o originární soudní přezkum správního rozhodnutí, kde žalobce musí vymezit důvody, proč je rozhodnutí žalovaného správního orgánu nezákonné, přičemž včas uplatněnými žalobními body je soud vázán.
90. Také námitka porušení práva na pohodu bydlení porušením práva na přístup k vodě a nedotknutelnosti povoleného odběru představuje dle soudu nový žalobní bod. Soud nepřehlédl, že žaloba obsahovala tvrzení, že pro některé obyvatele obce Dobšín jsou studny

jediným zdrojem pitné vody, a povolený odběr tak pro ně může mít fatální následky, to však dle soudu nepředstavuje řádně uplatněný samostatný žalobní bod, který by byl po uplynutí lhůty pro podání žaloby pouze rozvinut. Soud nicméně z procesní opatrnosti dodává, že i pokud by bylo možné dovodit, že se jednalo o přípustné rozvinutí včas uplatněného žalobního bodu, nebyla by námitka důvodná. Žalobce v souvislosti s námitkou porušení práva na přístup k vodě a pohodu bydlení poukázal obecně na to, že některé studny v Dobšíně jsou pro nemovitost jediným zdrojem pitné vody, přičemž příkladmo zmínil jedinou konkrétní studnu, a totiž studnu předsedy svého výboru u čp. 5. Jak ovšem bylo výše uvedeno, žalobce v řízení před soudem tvrzenou souvislost mezi odběrem vody z vrtu ŽS-3 a hladinou vody v této studni neprokázal, naopak z jím předloženého vyjádření České geologické služby, které soud provedl k důkazu, jakož i z dalších vyjádření hydrogeologů předložených ve správním řízení, vyplývá, že odběr vody z vrtu ŽS-3 (sporné studny) hladinu vody v této studni neovlivňuje. Pokud žalobce zmiňoval v rámci svých podání studnu u čp. 30 v části obce Kamenice, netvrdil a neprokazoval, že by byla jediným zdrojem pitné vody pro tuto nemovitost. Z obsahu správního spisu přitom vyplývá, že převážná většina obyvatel Dobšína je napojena na vodovod (obdobně jako obyvatelé Dolního Bousova využívají zdroj podzemní vody z jímacího území Střehom). Lze též poznamenat, že námitka porušení pohody bydlení se netýká veřejného zájmu na ochraně životního prostředí, který byl žalobce oprávněn chránit jakožto účastník vodoprávního řízení. Byť nelze vyloučit, aby se vlastníci, kteří tvrdí, že byli dotčeni nezákonným rozhodnutím o povolení nakládání s vodami, spojili k ochraně svých práv, musí spolek v takovém případě v řízení před správním soudem prokázat tvrzené dotčení na právech svých členů napadeným rozhodnutím.

Závěr a náklady řízení

91. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
92. O náhradě nákladů účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalovaný pak nemá v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. na náhradu nákladů řízení nárok, protože mu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. ledna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu